Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7244 | 4 PAGINI — 30 BANI | VINERI 1 SEPTEMBRIE 1972

În atelierul de proiectări al Uzinei „Timpuri Noi". Ing. Anca L. Apostolescu, ing. Marian Grădișteanu și tehnicianul Gh. Iliescu decid detaliile unui nou tip de motocompresor pentru export.
(Vă prezentăm, în pag. a III-a, fotoreportajul realizat cu prilejul unei recente vizite în uzina bucureșteană)

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe ambasadorul Uniunii Sovietice la București

Joi, 31 august a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe V. I. Drozdenko, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire tovărășească.

În cinstea celei de-a XXV-a aniversări a Republicii

MUNCĂ AVÎNTATĂ REALIZĂRI DE PRESTIGIU

1947 XXV 1972 ROMÂNIA

30 DECEMBRIE

Cu aceleași mașini producție dublă

Electroceramica—Turda, singura fabrică din țară producătoare de material electroizolant din ceramică, este o unitate economică puternică și modernă. De la începutul anului oamenii de aici au realizat o producție suplimentară în valoare de 7 230 000 lei din angajamentul anual de 8 000 000 lei, și au economisit 209 000 kW peste angajamentul anual.

— Colectivul fabricii noastre, ne spune tovarășul Nicolae Crișan, secretarul organizației de partid, este hotărît să-și îndeplinească în mod exemplar toate sarcinile de plan, pentru a putea încheia cincinalul în 4 ani și jumătate. În lunile următoare vom lua o serie de măsuri pentru perfecționarea în continuare a procesului de producție. Ne-am propus de exemplu să mecanizăm operațiile de manipulare la strungul vertical pentru izolatorii carcasă prin construirea unei instalații de ridicare. Prin mecanizarea debavuării produselor la secția joasă tensiune va crește productivitatea muncii cu 50 la sută.

Creșterea productivității muncii va constitui, asadar, o pîrghie importantă în realizarea obiectivului principal al întrecerii: îndeplinirea planului cincinal în 4 ani și jumătate. În această privință organizația U.T.C. are un cuvînt greu de spus pentru că 70 la sută din muncitorii secției medie-tensiune sînt tineri. **Dacă în 1969, se executau 320 de izolatori W.S.I. pe schimb, acum se produc în aceleași condiții și cu același număr de muncitori, 600 de izolatori pe schimb.** Secretul acestui succes: aici acționează 3 brigăzi de muncă ale tinerilor. Uteciști ca Mircea Sandru, Iulian Iuga, Vasile Marea, Ilie Marcu sînt mereu în fruntea întrecerii, iar exemplul lor e un îndemn pentru toți tinerii secției care nici ei nu vor să fie mai prejos.

Mișcarea de inovații a adus și ea economii considerabile fabricii și a contribuit la creșterea productivității muncii. În primul semestru al acestui an au fost aplicate 30 de inovații cu o eficiență economică cu 26 la sută mai mare față de anul 1971 și care au adus economii postcalculate de 3 020 000 lei. Nicolae Copil, locțiitorul secretarului U.T.C. pe întreprindere, ne spune că mulți dintre acești inovatori sînt tineri.

I. CIMPEAN

INIȚIATIVA CONSTRUCTORILOR CONSTANȚENI

La 150 de apartamente — unul realizat din economii

În cartierul Filimon Sîrbu din Constanța au fost recepționate 140 de apartamente a căror construcție s-a încheiat cu o lună înainte de termen. Lucrătorii trustului constănțean s-au angajat să mențină în continuare acest ritm de lucru pe toate șantierele, pentru ca cele 2 300 de apartamente prevăzute anul acesta să fie date în folosință cu cel puțin o lună înainte de termen.

Analizîndu-și posibilitățile de care dispun, constructorii s-au angajat să realizeze la fiecare 150 de apartamente unul din economii. Raportat la nivelul sarcinilor din acest an ale trustului, acest angajament reprezintă 16 apartamente în plus, construite din materiale economisite.

În județul Galați

29 000 ELEVI SPRIJINĂ UNITĂȚILE AGRICOLE

La Comitetul județean Galați al U.T.C. a avut loc o ședință a comandamentului de muncă voluntar-patriotică la care, alături de activiști U.T.C., au participat reprezentanți ai Inspectoratului școlar, ai I.A.S., directori de școli, din partea altor factori de răspundere. Ordinea de zi: stabilirea celor mai adecvate măsuri pentru ca munca voluntar-patriotică a elevilor în campania de toamnă să se desfășoare în cele mai bune condiții, cu un randament sporit. L-am solicitat, după încheierea acestei oportune dezbateri, pe tovarășul Vasile Cînepă, șeful secției tineret-muncitorese de la Comitetul județean Galați al U.T.C.

— În toamna aceasta vom mobiliza la muncă voluntar-patriotică în sprijinul campaniei de recoltare în jur de 29 000 elevi. Aceasta implică, desigur, mari răspunderi. Putem să spunem însă că prima zi a lui septembrie nu ne-a prins nepregătiți. Am purtat pînă acum dialoguri cu fiecare director de școală, cu conducătorii unităților agricole din județ, cu ceilalți factori. Ne-am stabilit un plan minuțios, încît la ora actuală fiecare știe unde își va desfășura activitatea, cu cine, în ce perioadă, ce rezultate trebuie să obțină. Am trecut în prezent la definitivarea brigăzilor și echipelor de elevi pentru a asigura continuitatea în muncă la punctele de lucru și o atmosferă prielnică unor bune realizări.

Am stabilit ca în fiecare întreprindere agricolă de stat întreaga activitate de muncă voluntar-patriotică să fie coordonată de cîte un activist al comitetului județean U.T.C., iar în C.A.P.-uri de către comitetul comunal U.T.C.

LA PANOUL DE ONOARE AL „SCÎNTEII TINERETULUI"

Utecistul NICOLAE NĂSTAC

(INSEMNĂRILE PE CARE LE PUBLICĂM ÎN PAGINA A II-A, NE VOR ARĂTA CUM ȘI-A DEMONSTRAT LUI INSUȘI CĂ POATE MAI MULT).

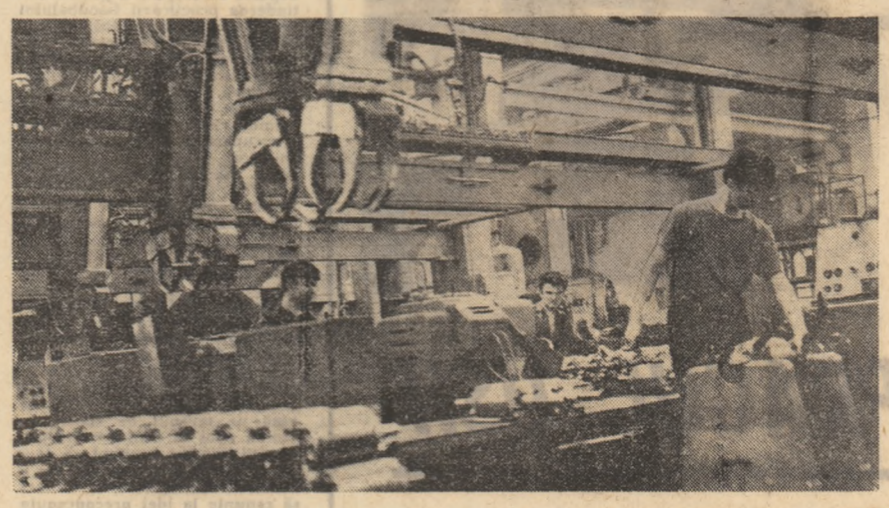

Uzina „Electromotor" din Timișoara, secția de rectificat. Utilajele de aici au fost realizate de către tineri în acțiunea de autoutilare. Foto: PAVEL TĂNJALĂ

Președintele Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU, va face o vizită oficială în Belgia

La invitația regelui Baudouin I și a reginei Fabiola, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, va face o vizită oficială în Belgia, între 24 și 26 octombrie 1972.

CU FAȚA SPRE NOUL AN ȘCOLAR

FORMAREA VIITORULUI MUNCITOR ÎN VIZIUNEA TEHNICII MODERNE

Convorbire cu tovarășul ION PUȘCAȘU, *director general în Ministerul Educației și Învățămîntului*

● În noul an școlar se intră cu un nomenclator de meserii îmbunătățit. ● Liceele de specialitate vor depăși cifra de 990 ● Criteriile de amplasare a liceelor de specialitate și a noilor școli profesionale: dezvoltarea industrială în care este angajat județul ● Ce trebuie întreprins pentru dotarea corespunzătoare a laboratoarelor și atelierelor școlare.

Am început convorbirea despre noul an școlar purtată cu tovarășul Ion Pușcașu, director general în Ministerul Educației și Învățămîntului, pornind de la prevederile Conferinței Naționale a partidului privind asigurarea forței de muncă necesare economiei.

— Sistemul școlar care dă o profesie furnizează cea mai mare parte a muncitorilor calificați. De aceea el trebuie să se plieze mereu după nevoile economiei naționale, oferindu-i exact muncitorul de care are nevoie în etapa dată. Aceasta nu afectează cu nimic stabilitatea învățămîntului, dar ea nu se poate confunda cu stagnarea, cu pasul pe loc. Pentru prezent și chiar în perspectivă — ne-a atras atenția Conferința — **„tinerii trebuie ajutați să posede un larg orizont de pregătire profesională, să aibă o calificare complexă pentru a nu fi puși în situația de a executa numai operații limitate"...** În acest spirit, odată cu noul an școlar urmează să aplicăm un nomenclator de meserii și specialități îmbunătățit, menit să lichideze specializarea îngustă, diversificarea nejustificată a unor profesiuni.

Imediat după Conferința Națională ne-am consultat în această direcție cu specialiști și reprezentanți ai ministerelor care au școli în subordine și, pe baza consultării, am elaborat proiectele noilor nomenclatoare de meserii și specialități. Ele au fost puse în discuția Consiliului învățămîntului profesional, tehnic și liceal de specialitate, chiar în ședința sa de constituire. O primă măsură aplicată deja, este unificarea nomenclatorului de meserii care se pregătesc prin școlile profesionale cu promovați ai clasei a VIII-a, cu nomenclatorul conceput pentru clasele formate din absolvenți ai școlii de 10 ani.

— Înțeleg că nomenclatorul de meserii și specialități nu este încă definitivat.

— Nu, și totuși anul școlar 1972—1973 va începe cu un nomenclator îmbunătățit și cu adaptarea celorlalte instrumente de învățămînt — planuri, programe, manuale — la acesta. Desigur, timpul fiind destul de înaintat, se cer eforturi, acord deplin între M.E.I. și ministerele care au școli în subordine, operativitate.

— Care este prima operație — ca s-o numim așa — la care este supus vechiul nomenclator?

— Să luăm profesiunea de lăcătuș mecanic. O veți găsi în nomenclatorul existent în foarte multe variante: lăcătuș mecanic pentru industria construcțiilor de mașini, lăcătuș mecanic pentru industria ușoară, lăcătuș mecanic pentru mină, lăcătuș mecanic în siderurgie. Și așa mai departe. Ne gîndim ca planul de învățămînt pentru meseria de lăcătuș mecanic — indiferent pentru care sector al economiei va fi pregătit — să asigure viitorului muncitor o bază de cunoștințe comune de cultură generală și de specialitate prin următoarele discipline: Desenul tehnic, Matematica aplicată, Studiul materialelor, Rezistență și organe de mașini, Protecția muncii, Controlul calității produselor, Organizarea producției și relații de muncă, Educație fizică. Partea specifică a sectorului în care va lucra va fi însușită prin oblectul „Utilajul și tehnologia meseriei" și, în mod special, prin instruirea practică — atît cea din timpul cursurilor cît și cea de la sfîrșitul fiecărui an școlar. Deci tînărul care va lucra ca lăcătuș mecanic în industria construcțiilor de mașini va face practică în unități ale acesteia, viitorul lăcătuș mecanic pentru industria ușoară se va instrui practic în unități cu acest profil. Unei asemenea priviri critice vor fi supuse și alte meserii.

— E singura îmbunătățire posibilă a fi adusă nomenclatorului?

— În ordinea corvorbirii noastre, ar fi a doua, prima la care m-am referit — și care s-a aplicat — vizînd unificarea nomenclatoarelor de meserii pentru cele două categorii de candidați pe care ni le oferă școala generală — cu 8 și 10 clase. De asemenea, considerăm că pot fi

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a III-a)

ARTA ȘI PRACTICA

de GRIGORE ARBORE

Am consemnat, în paginile unei reviste, cîteva numere în șir, opiniile unor distinși universitari referitoare la problemele actuale ale învățămîntului artistic. După multiple conversații purtate cu profesori cu experiență, care și-au consacrat decenii întregi din viață formării viitorilor cercetători, artiști sau educatori ai gustului public, un punct de vedere comun, cu neputință de ignorat, a devenit evident. Toți interlocutorii noștri au ținut să facă în mod expres o distincție netă între **perfecționare și modernizare,** căci această din urmă noțiune era cuprinsă în titlul anchetei pentru care i-am rugat să își ofere răspunsurile. Perfecționarea ar fi însemnat, în accepțiunea aproape unanim conferită de dinșii cuvintului, o tentativă de îmbunătățire a actualelor forme de învățămînt. Rezemate pe structuri organizatorice și concepții metodice ce dăinuie aproape de un secol — deci chiar de la crearea lui — în învățămîntul nostru artistic, perfecționările treptate, au arătat dinșii, nu au făcut decît să consacre pînă la rutină un sistem care dacă s-ar baza exclusiv pe elemente tradiționale și-ar pierde legătura cu obiectivele prezentului și, deci, nu și-ar satisface finalitatea. Dimpotrivă, modernizarea ar presupune o privire, o explorare prospectivă a viitorului artei în condițiile societății socialiste de mîine: ținîndu-se cont de necesități sociale noi se ivește și o nouă finalitate a artei și ca atare se schimbă și finalitatea învățămîntului artistic superior, obligat să iasă din tiparele sale tradiționale în întîmpinarea zilei și omului de mîine. Care sînt aceste necesități ce impun o altă finalitate a procesului educațional — iată un răspuns pe care, așa cum subliniau dinșii, nu poate însă să ni-l dea decît practica nemijlocită, confruntarea cu realitățile. Ea va impune, deci, profilul unor școli de artă la fundamentarea cărora a contribuit activitatea nemijlocită a unor artiști precum Aman, Luchian, Tonitza, Ressu, Baba, Ciucurencu, Gheorghe Dima, Jora și șirul ar putea mult continua. Școala de artă a viitorului se naște totdeauna în prezent. Modernizarea ei nu poate fi decît produsul nemijlocit al experienței artiștilor de azi și, mai ales, al celor de mîine. Căci ei se vor confrunta cu un nou tip de sensibilitate cu noile opțiuni pe plan estetic ale unei civilizații mult evoluate

(Continuare în pag. a III-a)

CUPA TINERETULUI DE LA SATE

Succese care obligă

Finala pe țară — la oină și handbal — a Cupei tineretului de la sate, ediția de vară, va continua să rămînă încă multă vreme vie în mintea tuturor celor ce-au urmărit competiția pe stadioanele Capitalei. Mai mult decît oricînd aceste finale au impresionat prin nivelul tehnic și tactic al jocurilor, prin dăruirea cu care jucătorii s-au avîntat în întrecere, prin dirzenia cu care fiecare echipă și-a apărat șansele, prin echilibrul valoric al tuturor formațiilor prezente pe teren. Dar, dincolo de aceste observații imediate, finalele au oferit un excelent prilej al unei analize mai amănunțite a întregii competiții, un prilej pentru punerea în discuție a unor observații și propuneri, toate menite să aducă îmbunătățiri utile bunei desfășurări a Cupei tineretului de la sate în edițiile ce vor urma.

Prima observație pe care o consemnăm cu plăcere este aceea a unei creșteri valorice sensibile față de anul trecut, a pregătirii și comportării în teren a formațiilor, atît la această finală cît și la fazele intermediare. Ceea ce vădește o pătrundere calitativă și cantitativă mai intensă a disciplinelor sportive incluse în regulament în din ce în ce mai multe locali-

AL. DOBRE

(Continuare în pag. a III-a)

O ANOMALIE:

Inginer șef [fost] în producție mînuitor de hîrtii în Centrală

DE CE?

● Unul din cei mai buni ingineri părăsește mina...
● „Detașat la Moldova Nouă"... sau cum devine vizibilă inutilitatea unor ingineri în centrale.
● Un paradox: fabrici fără ingineri și centrale cu prea mulți ingineri.

— Inginerul Bujor Bogdan nu mai lucrează la noi!

Vestea, adusă de către directorul minei din Uricani, ni s-a părut de necrezut: doar puțin mai înainte avusesem cu tînărul inginer o discuție referitoare la preocupările sale în calitate de secretar al comitetului U.T.C. pe exploatare în care mi-a împărtășit atîtea proiecte, atîtea planuri de viitor încît nu-ți puteai închipui vreodată că o să le părăsească și încă atît de brusc, că o să se despartă de ele fără nici o stringere de inimă. Vestea rămîne însă implacabilă. Bujor Bogdan, unul din cei mai buni ingineri ai minei din Uricani, a plecat. Atras de un miraj pe care numai el îl descifrează, s-a transferat la Centrala cărbunelui din Petroșani. Împreună cu directorul minei încercăm să deslușim implicațiile gestului său. Toți îl regretă. Inginerul Bogdan a fost un cadru tehnic de nădejde, competent, pasionat, apreciat pentru rezultatele obținute. Conducerea minei își punea mari speranțe în el. Iată însă că tînărul inginer i-a părăsit tocmai cînd era mai mare nevoie de el.

Facem cunoștință, astfel, cu un fenomen care continuă să diminueze vizibil potențialul creator al întreprinderilor industriale: exodul „aurului cenușiu" spre centrale. În acest exod sînt antrenați numeroși tineri care renunță prematur la ambiția de a se realiza din punct de vedere profesional, mulțumindu-se cu puținul, un locșor într-un birou călduț al centralei. Din păcate, cazul inginerului Bujor Bogdan nu este singular. Avem la îndemînă exemplul multor tineri care, după un debut în profesie extrem de promițător și plin de satisfacții, fac brusc o piruetă de 90 de grade, renun-

Al. BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a III-a)

AGENDA

Primire la preşedintele Consiliului de Miniştri

Preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, a primit, joi după-amiază, în audienţă protocolară de prezentare, pe noul ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Finlandei în Republica Socialistă România, Pentti Martin Suomela.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, a participat Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

ÎNTÎLNIRE LA C.C. AL P.C.R.

Tovarăşul Ştefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român s-a întîlnit, joi, cu tovarăşul Pavlos Gheorghiou, membru al Biroului Politic şi al Secretariatului Partidului progresist al oamenilor muncii din Cipru (Akel), care îşi petrece concediul de odihnă în ţara noastră.

Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească.

Joi a sosit de la Helsinki delegaţia Partidului Comunist Român, condusă de tovarăşul Emil Bodnaraş, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., care, la invitaţia Partidului Social Democrat din Finlanda, a făcut o vizită în această ţară.

Din delegaţie au făcut parte tovarăşii Cornel Burtică, membru, supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Constanţa Crăciun, membru al C.C. al P.C.R., Nicolae Mihai, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului judeţean Brăila al P.C.R.

La sosire, delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Teodor Marinescu, şi Iosif Szasz, şefi de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

★

La plecarea din Capitala finlandeză, pe aeroportul Seutula, delegaţia a fost condusă de Veikko Helle, vicepreşedinte al P.S.D., şi de alţi membri ai conducerii partidului.

★

În drum spre patrie, delegaţia a făcut o scurtă escală la Varşovia, unde a fost întîmpinată pe aeroport de Jozef Ozga-Michalski, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, Bogumil Sujka, adjunct al şefului secţiei externe a C.C. al P.M.U.P., alte persoane oficiale.

A fost de faţă Mihai Marin, ambasadorul Republicii Socialiste România la Varşovia.

CRONICĂ ŞCOLARĂ

1 SEPTEMBRIE ŞI EVENIMENTELE SALE

● Astăzi vom consemna cîteva evenimente ale vieţii şcolare. E greu să acordăm priorităţi, pentru că toate au însemnătatea lor. Se prezintă, azi, la posturi, promoţia 1972 a profesorilor, cei care măresc cu încă cîteva mii detaşamentul de peste 200 000 de cadre didactice aflate în slujba şcolii. Au ca foaie de drum repartiţia primită la absolvire şi îndemnul de a răspunde „prezent" în şcoala unde sînt aşteptaţi. Pentru ei, de azi, — de la primirea care li se va face la organele locale judeţene, la şcoală, de la solicitudinea cu care vor fi ajutaţi să se instaleze, să cunoască localitatea, şcoala, colegii — începe cariera didactică. Ne gîndim că evenimentul se va consuma aşa cum se cuvine şi va fi onorat şi de către gazde dar şi de cei care au obligaţia să se prezinte la posturi — tinerii profesori.

● Tot astăzi, profesorii cu mai vechi state de serviciu se vor reîntîlni în cancelariile şcolilor pentru prima discuţie din acest an şcolar care, pentru dascăl, începe la 1 septembrie. Sînt încă atîtea de făcut, în două săptămîni! Nu numai pe plan gospodăresc, dar şi în problemele de bună aşezare a activităţii didactice şi educative. Se organizează clasele, se pun la punct programele de activitate, se gîndeşte orarul şcolii, profesorul are la îndemînă programele pe care va trebui să le studieze pentru a-şi gîndi activitatea la catedră.

● Şi începe anul şcolar al seraliştilor. Multe mii de tineri vor trece din nou, zi de zi, din schimbul producţiei în schimbul învăţăturii la liceele de cultură generală şi la liceele de specialitate. Pentru ei, astă seară, va suna începerea lecţiilor. Să le urăm succes în noul an de învăţămînt — lor şi profesorilor lor.

L. L.

PE AGENDA PREGĂTIRILOR FINALE

● La Grupul şcolar al Combinatului siderurgic din Galaţi, vacanţa de vară a elevilor a fost folosită cu deosebită rodnicie. Cum?

— În primul rînd, am construit şi amenajat noi laboratoare — ne spunea inginerul Teodor Rapotan, directorul Grupului şcolar. Avem de pe acum noi laboratoare de organe de maşini, de chimie, de electrotehnică, de maşini electrice şi transformatoare, de automatizări. Cele deja existente au fost îmbunătăţite cu noi aparate şi dispozitive confecţionate de elevi.

După ce parcurgem laboratoarele şi remarcăm că într-adevăr sînt dotate la un nivel corespunzător şi aproape în întregime cu aparate şi dispozitive confecţionate de elevii şcolii, observăm lîngă ateliere o construcţie cu profil oarecum industrial.

— Este un cubilou, ne precizează tovarăşul director. L-am construit după un proiect propriu. Aici vom turna diferite piese necesare prelucrării în atelierele-şcoală.

Un alt element nou pe care îl vom introduce în organizarea instruirii practice anul acesta, adaugă interlocutorul nostru, este formarea brigăzilor de producţie ale elevilor la laminoare, oţelărie şi furnale. Aceste brigăzi, conduse de maiştri sau de muncitori cu înaltă calificare, vor elabora, conform unui program stabilit cu conducerea secţiilor respective, şarje de oţel sau de fontă.

I. C.

● În 20 de judeţe ale patriei şi în municipiul Bucureşti se vor inaugura noi unităţi şcolare pentru învăţămîntul profesional şi ucenicia la locul de muncă. Cele 29 de unităţi şcolare noi vor fi tutelate de Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini, Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Comerţului Interior, Ministerul Economiei Forestiere, Ministerul Industriei Chimice şi consiliile populare judeţene.

● Din cele 234 de titluri de manuale planificate pentru învăţămîntul profesional, ucenicia la locul de muncă, licee de specialitate, şcoli de maiştri şi de specializare postliceală au apărut 212. Toate exemplarele se află acum la şcoli, iar cele restante vor fi difuzate pînă la 15 septembrie, ele fiind într-o fază avansată în tipografii.

● În tipografia Editurii didactice şi pedagogice s-au realizat continuări de tiraj la manualele de cultură generală şi cultură tehnică generală necesare elevilor anului I de la cele 66 de licee de specialitate care vor funcţiona în premieră de la 15 septembrie.

● La Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti au sosit 29 de titluri de programe care au şi fost dirijate spre şcoli.

● În acest an şcolar, în Capitală se vor da în folosinţă 29 de clase noi, trei grădiniţe cu 960 de locuri şi cinci săli de gimnastică. Înregistrăm însă restanţele constructorilor la Şcoala generală nr. 157, (remedieri neexecutate), Liceul „Ion Creangă", Şcoala generală nr. 77, grădiniţele nr. 65, 41 şi 35 Vizcovaţii: I.C.R.B., I.C.M. nr. 5 şi I.C.M. nr. 1.

● Cele 200 de şcoli generale şi 37 de licee înscrise din municipiul Bucureşti la care învaţă peste 101 mii de elevi vor beneficia în noul an şcolar de peste 720 de ateliere-şcoală.

● De la 15 septembrie vom semnala apariţia pe harta şcolară a Capitalei a unei noi Case ale pionierilor, unde îşi vor desfăşura activitatea în cercuri tehnico-ştiinţifice, cultural-artistice, sportive, purtătorii cravatelor roşii.

C. S.

Doriţi să petreceţi cîteva zile plăcute pe litoralul însorit al Mării Negre?

Oficiul de Turism Bucureşti vă oferă locuri de cazare în condiţii avantajoase la hotelurile din staţiunile: Neptun, Venus, Jupiter, Saturn, Mangalia-oraş, Eforie Nord şi Sud. Masa la restaurantele staţiunilor.

În luna septembrie tarifele sînt reduse substanţial.

Filialele Oficiului de Turism Bucureşti, din Calea Victoriei nr. 100 şi B-dul Republicii nr. 4 şi 68 vă oferă bilete în serii de 3 sau mai multe zile.

LA PANOUL DE ONOARE AL „SCÎNTEII TINERETULUI"

Şi-a demonstrat lui însuşi că poate mai mult

Trecînd prin secţia a II-a a Fabricii de ţuruburi din Bacău ne-a reţinut atenţia un tînăr blond, cu gesturi timide, care stătea lîngă maşină — o presă cu transfer pentru produs organe de asamblare, într-un fel ce-l deosebea de toţi ceilalţi. Nicolae Năstac, căci despre el este vorba, nu manipula utilajul ci îl mîngîia, îl ştergea de sudoare atunci cînd i se părea că a obosit, îi insufla puteri noi pentru a merge mai departe. Omul şi maşina dialogau, se sfătuiau parcă împreună cum să lucreze mai bine. În poziţia sa obişnuită de lucru Nicolae Năstac stă puţin aplecat asupra presei pentru a-i auzi mai bine bătăile şi a-i surprinde orice zgomot straniu. Foarte rar pleacă de lîngă ea şi numai atunci cînd are de îndeplinit o treabă urgentă de care depinde soarta producţiei.

Cînd am aflat despre el că este muncitorul care în semestrul trecut a obţinut cea mai înaltă productivitate din istoria fabricii, nu ne-am mirat. Era într-o totul firesc, chiar aşteptam o asemenea confirmare. Ceea ce ne-a uimit au fost elementele concrete ale recordului său. Primul care s-a grăbit să ne furnizeze amănunte despre performanţa lui Nicolae Năstac a fost inginerul Laurenţiu Benea, membru al comitetului U.T.C. pe fabrică. Era bucuria de a vorbi despre succesele unui utecist? Desigur, dar nu numai atît. În calitate de şef al secţiei a doua, tînărul inginer Benea este cel mai competent să înfăţişeze realizările cu totul remarcabile ale subalternului său. De la început face precizarea, care-l scoate pregnant, în evidenţă pe Năstac, şi anume că produce zilnic cu circa 4 000 de ţuruburi mai mult decît oricare alt muncitor al fabricii.

— Dacă am avea [illegible] salariaţi care realizează [illegible] — a spus-o el — am putea spune fără ezitare [illegible] fără să greşim [illegible] un leu!

— Marele merit al lui Năstac, completează Constantin Topan, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere, este însă altul. Deşi realizează în mod curent o producţie cu 25 la sută mai mare decît ceilalţi muncitori, el a făcut o demonstraţie care ne-a uluit. Cu toţii credeam că o presă nu poate produce mai mult decît cea cu care lucrează Năstac. Acesta a ţinut să ne contrazică, demonstrîndu-ne că n-a ajuns la limita posibilităţilor...

Într-una din zilele lui iunie tînărul de la presa cu transfer i-a destăinuit şefului de secţie intenţia de a ţinti spre un record. Inginerul Benea aştepta să i se ceară sprijinul, sfatul. Năstac n-a adus însă vorba despre aşa ceva. A doua zi a venit la lucru, ca de obicei, cu 15 minute mai devreme. Amănuntul nu spunea nimic deşi cei care aflaseră vestea îl urmăreau cu nesaţ. Au observat doar că, înainte de a-şi porni maşina şi-a adus sculele de la magazie, în special cele cu coeficient ridicat de uzură, pe care le-a orînduit cu grijă în dulap. Din experienţa de pînă atunci a înţeles că fără o organizare ireproşabilă a locului de muncă nu poate obţine producţii record. De cîte ori n-a fost nevoit să oprească maşina pentru că n-avea scule de rezervă? Acum, cu siguranţă, n-o să i se mai întîmple aşa ceva pentru că sculele sînt lîngă el şi din două mişcări le anexează maşinii. Tot la fel ca odinioară şi-a curăţit şi unsă presa dar operaţia n-a durat decît cîteva minute întrucît la ora fixată a început să funcţioneze. Cînd colacul de sîrmă a fost consumat pe jumătate — au mai observat ceilalţi muncitori — Nicolae Năstac a adus altul şi cu mişcări tacticoase i-a îndreptat capul ce urma să fie introdus în maşină. Operaţia aceasta — li s-a destăinuit el mai tîrziu — era iarăşi necesară pentru ca să nu se ivească nici un mic nit din timpul de lucru. Roadele acestor măsuri n-au întîrziat să apară. La sfîrşitul schimbului, s-a constatat că Nicolae Năstac a realizat o producţie cu 50 la sută mai mare decît îşi planificase. Cu alte cuvinte, el îşi demonstrat tuturor, şi în primul rînd lui, că maşina poate da mai mult atunci cînd şiţi cum să-ţi orînduieşti activitatea.

B. ALEXANDRU

SPORT • SPORT • SPORT

JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ

VASILE IORGA medaliat cu bronz

Cea de a doua medalie de bronz a fost adusă ieri în tabăra noastră, în sfîrşit, de un luptător de la „libere": semimijlociul Vasile Iorga. Brăileanul nu este un nume necunoscut în arena internaţională a luptătorilor: la „europenele" din 1969 şi 1970 a ocupat locurile IV şi, respectiv III, iar la Campionatele mondiale din 1970 şi 1971 a venit, de fiecare dată, pe locul III. După cum se vede, şi la München a cucerit acelaşi loc III, păstrînd astfel parcă o tradiţie. Şi ce bine ar fi fost dacă, în cazul de faţă, n-ar fi respectat-o şi ar fi urcat pe podium o treaptă sau două mai sus. Ceea ce desigur nu minimalizează deloc valoarea performanţei realizate de Vasile Iorga în cadrul categoriei 82 kg, unde, trebuie s-o recunoaştem, a avut o comportare remarcabilă, învingînd unul după altul adversari puternici ca francezul André Bouchoule, argentinianul Jesus Blanco (prin tuş), iranianul Ali Hagilu (una din revelaţiile competiţiei) sau elveţianul Jimmy Martinetti (tot prin tuş). Aşadar, la Brăila e sărbătoare: Vasile Iorga, brăilean get-beget — este născut în oraşul de pe Dunăre, la 19 februarie 1945 şi activează la clubul „Progresul" din localitate

CORNEL MOCANU

Ora handbalului

De la trimisul nostru

Miercuri a intrat în febra olimpică şi handbalul, disciplină primită cel mai recent în marea familie a J.O. Echipa României a păşit în întrecere cu dreptul aducîndu-ne o primă satisfacţie. Ea a trecut un obstacol dificil, echipa Norvegiei, aflată într-o mare ascensiune valorică şi formă sportivă de vreun an încoace, echipă care a dobîndit multe rezultate de răsunet. Meciul a fost deosebit de pasionant şi spectaculos, românii lăsînd o frumoasă impresie spectatorilor. În ansamblu, echipa noastră a dominat de la un cap la altul partida, obţinînd o victorie mai comodă decît o arată scorul final: 18—14. Cel mai bun jucător a fost timişoreanul Guneş, care din 6 acţiuni şi şuturi pe poartă, a înscris tot atîtea goluri. Eficacitate maximă. Gruia a punctat şi el decisiv pentru echipa noastră înscrînd de 6 ori. Bine a evoluat în acest meci şi tînărul Cosma, proaspăt cooptat în teamul campionilor mondiali. În turneul de handbal s-au înregistrat şi cîteva surprise. Echipa U.R.S.S., una dintre favorite, a reuşit cu greu să echilibreze situaţia în faţa Danemarcei: 13—13. O victorie muncită a realizat adversara noastră cea mai puternică din grupă, echipa R. F. a Germaniei, care întîlnind Spania a cîştigat cu 13—10. În întîlnirea dintre Suedia şi Polonia (din altă grupă) s-a înregistrat un alt rezultat de egalitate, 13—13, ceea ce lasă să planeze incertitudinea asupra primelor două echipe ce se vor califica. Următorul meci al băieţilor noştri, este cel cu echipa Spaniei, apoi, ultimul aici la München, cu R. F. a Germaniei, cînd se va inaugura şi sala de handbal.

VASILE CĂBULEA

REZULTATE ALE SPORTIVILOR ROMÂNI

● Vasile Iorga obţine medalia de bronz în limitele categoriei 82 kg a turneului de lupte libere. Ion Arapu (semimuscă) termină competiţia pe locul cinci, iar P. Coman pe locul şase.

● Floretistul Mihai Ţiu a avut o comportare remarcabilă învingîndu-i într-o manieră excelentă pe francezul Noel şi pe polonezul Dabrowschi. În clasamentul final a ocupat un meritoos loc 4.

● În proba de lungime femei, cu 6,44 m, Viorica Viscopoleanu s-a clasat pe locul 6.

● La 800 m plat femei, Ileana Silai cîştigă seria şi se califică pentru semifinale.

● Din tabăra canotorilor primim veşti bune. Echipajele de schif 2 f.c. (Grumezescu-Oanţă), schif 2 + 1 (Tudor-Cenţura şi Lovrenschi) şi schif 4 f.c. (Tuşa-Agh, Naumescu-Papp) s-au calificat în finalele probelor respective.

● În proba de pistol viteză, după prima manşă, Dan Iuga se află pe locul 8 cu 295 puncte, iar Ion Tripşa pe locul 29 cu 290 p.

BREVIAR

● ÎNOTĂTORUL american Mark Spitz cîştigînd şi proba de 100 m delfin cu timpul de 54"27, nou record mondial, a obţinut cea de a patra medalie de aur.

● ÎN SEMIFINALA probei de 100 m delfin femei, înotătoarea maghiară Andrea Gyarmati stabileşte un nou record mondial cu 1'03"00. Un alt record mondial a fost stabilit de australianca Neall, medaliată cu aur în proba de 400 m mixt: 5'02"07.

● PRIMA MEDALIE de aur pentru lotul ţării gazdă a fost cîştigată ieri de Rosenthal în proba de lungime femei.

● LA POLO un rezultat surprinzător: S.U.A.—Iugoslavia 8—3.

● SUEDEZUL Kjell Isaksson, recordmenul mondial în proba de sărituri cu prăjina, a anunţat, în ultimul moment, că nu va participa la J.O. fiind suferind.

SUCCESE CARE OBLIGĂ

(Urmare din pag. I)

ţăţi rurale. Extinderea practicării sportului de masă, prin impulsul dat de Cupa tineretului de la sate, printr-o mai bună asigurare a bazei materiale a asociaţiilor sportive, printr-o mai susţinută preocupare din partea tuturor factorilor interesaţi, iată o primă şi, poate, cea mai importantă concluzie ce trebuie reţinută. Să luăm, de pildă, handbalul, disciplină sportivă mai pretenţioasă, cu exigenţe sporite. În foarte multe localităţi s-au construit terenuri, iar echipele au fost dotate cu materialul şi echipamentul necesar, rod al preocupării conjugate a tuturor factorilor responsabili. Unele judeţe au mers chiar mai departe cu iniţiativa pentru extinderea practicării handbalului de către tinerii săteni organizînd campionate rezervate numai tinerilor din mediul rural: Timiş, Braşov, Constanţa, Ilfov, de pildă. Dar atingerea unui astfel de obiectiv presupune, în primul rînd, o mai accentuată preocupare pentru întărirea echipelor fiecărei localităţi în parte. Lucru ce nu e posibil fără un efort susţinut, fără dăruire. Ne stăruie încă vie evoluţia handbalistelor din Săbăoani, impresia foarte bună pe care au lăsat-o. Am încercat să dezlegăm enigma, discutînd cu antrenorul echipei, Ion Ungureanu, tînăr profesor de educaţie fizică, venit în comună de abia de doi ani: **„Orice performanţă nu se realizează decît prin muncă şi preocupare. Cînd am venit la Săbăoani am întîmpinat multe greutăţi. Fetele nu vroiau să vină pe terenul de sport, nu vroiau apoi să utilizeze echipamentul sportiv spunînd că le e ruşine. Nu e uşor să lupţi cu o astfel de mentalitate, să le faci să renunţe la idei preconcepute de această natură. Dar nici nu trebuie să cedăm. Învăţămintele de la finală a tras şi antrenorul campioanelor din Ditrău, prof. Francisc Gal: „Organizarea a fost excelentă. Toate echipele sînt la fel de puternice, iar lupta foarte strînsă. Am cules multe impresii, ne-am verificat potenţialul echipei, am învăţat din experienţa celorlalţi. Consider că această competiţie este un minunat prilej pentru creşterea continuă a nivelului valoric al handbalului din mediul sătesc, ceea ce va contribui şi la înviorarea sportului de performanţă, pentru că, din ce în ce mai mult, echipele divizionare îşi recrutează elementele din formaţiile noastre. De la Ditrău, pînă acum, am dat zece handbaliste unor echipe divizionare".**

Dacă experienţa pozitivă poate servi ca stimul şi cale de urmat, nu este mai puţin adevărat că învăţăminte se pot trage şi din eşecuri. Şi una din căile sigure care duc în această direcţie o constituie încercarea unora de a avea activitate şi a se remarca chiar cu preţul încălcării regulamentului. Echipa de handbal fete „Recolta" Recea-Argeş a fost descalificată pentru că a apelat la o studentă din Iaşi. Reprezentativa judeţului Olt a fost eliminată de pe teren din cauza unui jucător care nu s-a supus deciziei arbitrului. Şi acest jucător nu era altul decît prof. Bobaru Ion, antrenorul handbaliştilor din localitatea respectivă.

Revenind la cazul reprezentativei Argeşului am reţinut opinia tov. Gheorghe Enache, activist în cadrul secţiei sport a C.C. al U.T.C.: **„Sînt unele asociaţii care procedează în mod necinstit, introducînd în formaţii jucători care nu le aparţin. O fac din dorinţa de a cîştiga şi a se afirma, indiferent prin ce mijloace, e fac pentru a-şi ascunde şi în acest fel inactivitatea. Cazurile pe care le-am depistat ne-au determinat la luarea unor măsuri severe şi vom continua să ne menţinem pe această poziţie intransigentă".** În sfîrşit, interlocutorul nostru remarca preocuparea unora dintre comitetele judeţene U.T.C. — Timiş, Braşov, Buzău, Harghita — pentru buna organizare a Cupei tineretului de la sate, în primul rînd la faza de masă, pe asociaţii şi localităţi, şi mai slaba preocupare a altora: Hunedoara, Botoşani, Ialomiţa. Dintre numeroasele propuneri am reţinut pe cele avansate de Savu Vlăduţ, activist la Comitetul judeţean Gorj al U.T.C. şi Marcel Bonţoiu de la Comitetul judeţean Sălaj al U.T.C. Ele se referă la creşterea exigenţelor şi competenţei în acţiunea de validare a jucătorilor participanţi încă de la fazele de masă, la dreptul navetiştilor de a participa în echipele din localităţile de domiciliu, la organizarea unor finale pe zone, cu includerea de fiecare dată a tuturor disciplinelor sportive prevăzute de regulamentul Cupei tineretului de la sate.

TENIS

A ÎNCEPUT MARELE TURNEU DE LA FOREST HILLS

NEW YORK 31 (Agerpres). — Pe terenurile de la Forest Hills au început întrecerile tradiţionalului turneu internaţional „Open" de tenis al S.U.A.

În primul tur al probei de simplu bărbaţi, jucătorul român Ion Tiriac l-a întîlnit pe australianul Ray Keldie, pe care l-a învins cu 6—4, 1—6 (scor la care tenismanul australian a abandonat). Marii favoriţi au obţinut victorii scontate: americanul Stan Smith, capul de serie nr. 1, l-a învins cu 5—7, 6—1, 7—5, 6—3 pe compatriotul său Billy Martin, australianul Rod Laver a dispus cu 6—2, 6—1, 6—3 de englezul John Paish, australianul John Newcombe l-a întrecut cu 6—1, 6—2, 6—4 pe sovieticul Teimuraz Kakulia, iar olandezul Tom Okker a cîştigat cu 6—3, 6—3, 6—4 la sud-africanul P. Cramer.

Alte rezultate: Cox (Anglia) — Estep (S.U.A.) 6—4, 6—1, 6—3; Pilici (Iugoslavia) — Zuleta (Ecuador) 6—1, 6—3, 7—5; Anderson (Australia) — Holmes (S.U.A.) 6—1, 6—2, 7—6; Drysdale (R.S.A.) — Moore (Australia) 6—4, 6—1, 6—1; Emerson (Australia) — Borg (Suedia) 7—5, 6—7, 6—4, 6—4; Graebner (S.U.A.) — Panatta (Italia) 4—6, 6—2, 7—5, 6—3; Goriman (S.U.A.) — Conoros (S.U.A.) 6—1, 3—6, 6—7, 7—5, 6—4; Lutz (S.U.A.) — Dibley (Australia) 6—4 6—2, 6—2; Kodes (Cehoslovacia) — O'Bryant (S.U.A.) 6—2, 6—4, 6—3; Taylor (Anglia) — Pattison (Rhodesia) 3—6, 7—6, 6—3, 3—6, 6—3.

POLITEŢE ÎN PRAGUL UŞII

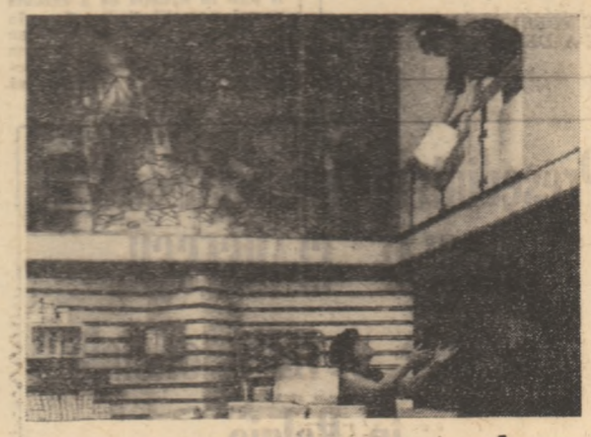

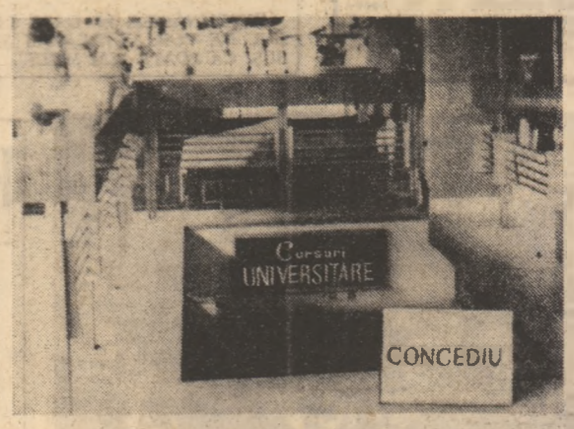

FOTO-ANCHETA NOASTRĂ

Nu are rost să filozofăm în legătură cu utilitatea unei competiţii: indiferent în ce domeniu se desfăşoară, dincolo de specificul propriu fiecăreia, o asemenea întrecere vizează un scop educativ, stimulativ şi **de permanentizare a unor elemente pozitive.** Concursul „Buna servire", care antrenează anual o mare parte din tinerii lucrători în comerţ, nu face excepţie de la regulă. Printre paragrafele care alcătuiesc statutul acestei competiţii, unul se referă la **politeţea faţă de solicitant**, la atenţia cu care trebuie întîmpinat, orientat şi servit cel ce păşeşte pragul unei unităţi comerciale. Ni s-a părut interesant de urmărit cum funcţionează această elementară normă de concurs **în intervalul dintre două competiţii.** Însoţiţi de aparatul de fotografiat am trecut pragul a numeroase magazine din reţeaua comercială a Capitalei, permiţîndu-ne să aruncăm o privire chiar în cele care nu sînt antrenate direct într-un asemenea concurs (un exemplu din această ultimă categorie îl constituie librăriile, şi ne folosim de prilejul oferit de investigaţia de faţă pentru a ne exprima nedumerirea pentru această „omisiune", deloc neglijabilă).

În cele mai multe dintre unităţile vizitate, relaţia lucrător din comerţ — consumator funcţionează normal, adică în limitele absolut firesti de atenţie şi solicitudine reciprocă. Ne mulţumim să cităm un singur exemplu, care, prin specific, întruneşte mai multe forme de desfacere, o varietate de standuri şi o diversitate de mărfuri: magazinul universal „Victoria". „Aici funcţionează brigada de „bună servire" — se poate citi pe placardele amintite deasupra majorităţii raioanelor de desfacere. Şi între vorba scrisă şi comportarea lucrătorilor nu există nici o discordanţă. I-am urmăit mai mult timp — majoritatea sînt tineri — şi ne-am convins că modul lor de comportare se înscrie fără dificultate în exigenţele pe care le presupune titulatura.

Din păcate însă nu departe de acest magazin, pe strada Poştei care găzduieşte un şirag de mici centre de desfacere, decorul se schimbă: în uşa unităţii de textile-tricotaje şi galanterie, tînăra vînzătoare s-a transformat într-o adevărat statuie, barînd nu numai intrarea în magazin ci chiar şi o privire aruncată din afară spre raft-urile acesteia. Într-o statuie volubilă, pentru că prezenţa ei în prag nu are numai rostul să inspecteze trecerea de-a lungul sau de-a latul străzii, ci şi pe acela al susţinerii unui dialog din cale afară de animat cu două amice (Foto 1). Urmărim scena timp de cîteva minute: mai mulţi trecători ezită în faţa intrării, apoi se răzgîndesc şi îşi urmează drumul.

— **De ce n-aţi intrat?** îl întrebăm pe pensionarul Gheorghe Turcu.

— **Nu vedeţi că are de vorbă? Mai e o unitate ceva mai încolo...**

Alte comentarii ni se par de prisos. Consecinţele taifasului de la intrare pot fi citite de cei interesaţi (eventual chiar de conducerea O.C.L.) în situaţia zilnică de încasări a unităţii respective.

La „Romarta copiilor" intrarea în magazin nu e barată de nici o vînzătoare. Accesul la raioanele de la subsol (jucării, librărie, lenjerie copii, articole tehnice) este totuşi imposibil, datorită unei formule inedite de recepţionare a mărfii pe care fotoreporterul nostru a imortalizat-o ca să o puteţi admira şi dumneavoastră. (Foto 2).

Iată-ne la librăria „Mihai Eminescu" situată cîţiva paşi mai încolo de raionul copiilor. Ne bucurăm că şi-a deschis în sfîrşit porţile după un foarte lung inventar, dar primul lucru care ne întîmpină, la raionul de literatură străină, este o tăbliţă identică celei care a străjuit destul timp intrarea în unitate: INVENTAR. Ceva mai încolo, un instantaneu pe care vi-l oferim de asemenea spre meditaţie, amintindu-vă că numai o lună ne despărţe de redeschiderea anului de învăţămînt universitar. (foto 3). Ne îndreptăm spre

unicul raion disponibil: cel de desfacere a cărţii. Arătăm sacoşa la intrare (este raion cu autoservire), ni se permite s-o păstrăm, alegem un volum şi ne oprim la ieşire în faţa vînzătoarei care urmează să ne facă bonul. Sînt de fapt două tinere (Foto 4). Cu o voce de parcă ar fi rostit tranşantul: „Banii sau viaţa!" una din ele ne somează (acesta e termenul cel mai exact) să arătăm sacoşa. Protestăm împotriva formulei adoptate, încercăm să explicăm că dacă ar fi conţinut vreun alt volum ne-ar fi fost reţinută la intrare, dar, cu acelaşi ton văduvit de orice urmă de politeţe, colega intervine şi ea în discuţie. Regretăm că nu putem să vă oferim numele celor două tinere certate cu politeţea, dar responsabila unităţii (Maria Stanciu) ne-a solicitat să trecem peste acest amănunt, deoarece „tinerele sînt proaspăt angajate şi o asemenea publicitate le-ar dăuna". Trecem peste rezervele pe care ni le stîrneşte o asemenea interpretare şi reţinem doar promisiunea că „se vor îndrepta", asumată în finalul discuţiei de şefa de librărie.

Ne-am mulţumit să punctăm doar cîteva aspecte surprinse în unităţile comerciale în perioada dintre două concursuri. Se pare că în cîteva dintre ele politeţea, care nu ar trebui nici o clipă să rămînă doar normă de concurs, şi-a luat o vacanţă, la care este de dorit să renunţe cît mai rapid.

SOFIA SCORŢARU

Fotografiile: ORESTE PLECAN

La Uzina „Timpuri noi" din Capitală se înfăptuiește cu succes o importantă sarcină stabilită de Conferința Națională a partidului

PRODUSE NOI, DE ÎNALTĂ TEHNICITATE, ASIMILATE ÎN TIMP RECORD

Pentru actualul cincinal, pentru anul în curs, Uzina „Timpuri Noi" se înscrie în industria Capitalei cu sarcini deosebit de mobilizatoare pe planul diversificării și asimilării de noi produse, pe care colectivul său le onorează cu înaltă răspundere, cu competență și mîndrie. În ciuda creșterii de la an la an, a obligațiilor lor, muncitorii, inginerii, tehnicienii uzinei au găsit și continuă să găsească noi și noi resurse pentru ca în condițiile aceleiași dotări tehnice să se obțină produse mai multe, mai apreciate, mai ieftine. Chiar și o singură cifră este elocventă: 12 200 000 lei. Ea reprezintă valoarea producției-marfă realizată suplimentar în cele 7 luni de întrecere sau, altfel redat, 21 compresoare pentru locomotivele Diesel electrice, 29 motocompresoare de 5 m.c., 163 electrocompresoare pentru vopsitorii, 41 piese de schimb pentru compresoare, în valoare de 3 milioane lei. Toate în afara sarcinilor, destul de grele și pretențioase.

— Dar satisfacția noastră deosebită constă în faptul că putem raporta obținerea de noi succese în înfăptuirea unui obiectiv important stabilit de Conferința Națională a partidului: proiectarea și asimilarea în fabricație a unor produse foarte intens solicitate de diverși beneficiari — ne spune inginerul Maxim Croitoru, șeful fabricației. Anul acesta, de pildă, am asimilat compresoarele C-250, C-350, C-500 și C-700

Concentrarea eforturilor în această direcție a fost determinată de cererile mereu crescînde atît pe plan intern cît și la export. Numai în acest an numărul țărilor care importă compresoarele cu marca uzinei a crescut de la 20 la 29. Pe planșetele proiectanților și în ateliere se află acum o nouă familie de compresoare cu recipienți ECR-250 și ECR-450 care vor ieși de pe banda de montaj chiar în aceste zile, adică cu o lună înainte de termenul stabilit. În paralel, în uzină se dă „bătălia motoarelor".

— În acest an intră în fabricație un motor Diesel de 120 c.p. care înlocuiește un tip mai vechi, precizează inginerul Marian Grădișteanu, șeful unui colectiv de tineri proiectanți. Noul motor are parametri net superiori. Greutatea sa specifică s-a redus cu 40 la sută pe c.p. Tot acum s-a omologat motorul Diesel de 4 c.p. de turație rapidă, primul de acest tip, fabricat în țară.

Nu pot fi omise eforturile mari pe care le-au depus salariații uzinei pentru ca și la capitolul asimilarea noilor tipuri de produse să-și depășească considerabil prevederile, propriile lor angajamente. Pentru că, într-adevăr, de la începutul anului ei au pus în fabricație cu 5 tipuri de compresoare și electrocompresoare mai mult decît se prevăzuse.

— Care considerați că sînt resorturile acestor succese?

— În primul rînd trebuie știut că ele fac parte din angajamentele colectivului nostru, în străduința sa pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani și jumătate, ne spune tehnicianul Gheorghe Iliescu, locțiitorul secretarului U.T.C. pe uzină și prin tradiția noastră orice angajament va fi onorat cum se cuvine. Pe plan tehnic, trebuie să vă spun că activitatea de asimilare a noilor produse a fost susținută de introducerea unor foarte eficiente îmbunătățiri tehnologice, s-a extins tehnologia de grup, s-a urmărit ca familiile de motoare noi, de pildă, să aibă elementele de bază, o serie de repere comune, ceea ce presupune creșterea seriilor și implicit sporirea eficienței economice.

ROMULUS LAL

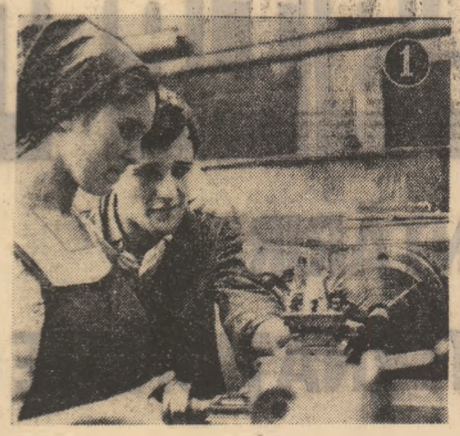

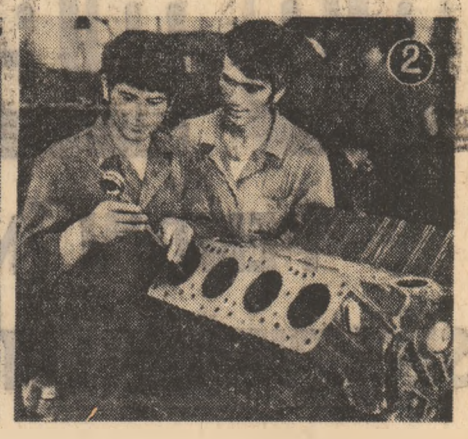

1. Strungărița Elena Lupu este venită foarte recent în uzină dar și ea participă la marea întrecere.

2. Constantin Mateescu și Gheorghe Dolis sînt doi dintre muncitorii atelierului prototipuri care „traduc" în metal proiectele de pe ozalid.

3. Act final: utecistul Ion C. Ioniță, alți tineri din echipa lui D. Zahariciuc, fac ultimele retușuri pe linia de montaj noului lot de motoare S-18.

4. Spre beneficiarii din țară sau de peste hotare.

Fotografiile: PAVEL TÎNJALĂ

FORMAREA VIITORULUI MUNCITOR

(Urmare din pag. 1)

unificate nomenclatoarele de meserii pentru școlile profesionale și ucenicie cu nomenclatorul de meserii care se pregătesc numai prin ucenicie la locul de muncă.

S-au făcut propuneri în acest sens. Cîteva exemple: meseriile: „Preparator mecanic de cărbune" și „Preparator mecanic de minereuri" ar putea fi comasate, cu acordul ministerului tutelar, în meseria „Preparator mecanic de cărbuni și minereuri", „Sondor mecanic-foraj extracție" și „Sondor de mină" s-ar putea unifica, date fiind similitudinile de cunoștințe și îndemînările cerute, în „Sondor de mină"; meseriile „Preparator de produse din lapte", „Preparator de mezeluri și conserve din carne" și „Preparator conserve" ar putea deveni o singură meserie „Preparator de produse din lapte, carne, legume și fructe". Nu mai insist, exemple pot fi date și din alte sectoare de producție. Dar sînt meserii care ar putea fi scoase din nomenclatorul școlilor profesionale — întrucît nu necesită o pregătire profesională complexă — și trecute în seama cursurilor de calificare la locul de muncă. Specialiștii pe care i-am consultat au situat în această categorie meserii ca cele de montator aparatură de telecomunicații, vopsitor industrial, tinichigiu și altele.

— În ce mod se răsfrînge această nouă viziune și asupra liceelor de specialitate?

— Desigur, aceeași concepție stă la baza îmbunătățirilor ce se aduc conținutului învățămîntului liceal de specialitate. Și aici, în specialitatea electromecanică — să spunem — liceanul ar urma să-și însușească cunoștințe de cultură generală, de cultură tehnică, de specialitate — comune pentru toate ramurile în care se aplică electromecanica și separat de specialitate, specifice pentru ramura industriaiă în care va munci după absolvire. Și el va face practica din timpul anului școlar și practica de sfîrșit de an în unități specifice sectorului industrial pentru care se pregătește.

— Referindu-se la pregătirea forței de muncă, Conferința a indicat și dezvoltarea rețelei învățămîntului profesional tehnic și liceal de specialitate.

— Anul școlar care începe la 15 septembrie găsește această rețea mult mai largă decît în anii precedenți. Dacă în 1970—71 au funcționat peste 850 unități școlare, anul acesta numărul lor trece de 990.

Peste 20 de școli profesionale noi iau ființă în județe și localități în care numărul lor era insuficient, unde construirea și dezvoltarea obiectivelor industriale impunea cu necesitate crearea unor unități școlare proprii. În Baia Mare, Brașov, Vaslui, Sadu, Porțile de Fier, Luduș și în alte localități vor funcționa școli profesionale de construcții de mașini; la Găești și Buzău rețeaua a fost completată cu școli avînd profil de chimie; la Deva va funcționa o școală care va pregăti muncitori calificați pentru industria materialelor de construcții.

Cît privește liceele de specialitate trebuie să arăt că au crescut nu numai ca număr ci și ca pondere în pregătirea tineretului. Punînd în aplicare indicațiile conducerii partidului privind perfecționarea învățămîntului liceal, raportul între numărul elevilor cuprinși în liceele de cultură generală față de cei din liceele de specialitate a ajuns la 1,5 la 1. Ca să înțelegem acest salt, să reținem că în anul școlar 1970—1971 el era de 2,8 la 1.

Și dezvoltarea rețelei liceale de specialitate a urmat criteriul amplasării lor în județe și localități angajate în procesul de industrializare. Vom înființi deci, un nou liceu, cu profil minier la Baraza, noi licee metalurgice la Vlăhița, Baia Mare, Nădrag, Aiud, de chimie la Codlea, Buzău, Năvodari, Tîrnăveni, Timișoara, de construcții de mașini la Brăila, Tîrgoviște, Focșani. Au luat ființă noi licee cu profil energetic, agricol, de transporturi și telecomunicații și cu alte profile, impuse de dezvoltarea impetuoasă a tuturor zonelor țării.

Problemele care se pun acum în legătură cu această importantă acțiune sînt: **asigurarea bazei materiale necesare** (ateliere, laboratoare, săli de clasă); **încadrarea noilor unități cu cadre didactice și de conducere avînd pregătire universitară în domeniul meseriilor și specialităților pentru care se pregătesc tinerii; trimiterea urgentă a documentelor școlare strict necesare desfășurării activității în condiții normale încă din prima zi de școală** (planuri de învățămînt, programe școlare, manuale, material didactic). Ne exprimăm convingerea că ministerele, centralele industriale și inspectoratele școlare, fiecare pentru școlile din subordine, vor acționa rapid în vederea asigurării tuturor acestor condiții.

Numeroasele întrebări care se puneau în fiecare an de către cadrele didactice și conducerile de școli, pe care le-ați pus și dv. în dese rînduri, referitoare la conținutul laboratoarelor școlare își vor găsi răspunsul, întrucît, împreună cu ministerele și cu consultarea a numeroși specialiști din școli și din producție, au fost elaborate și tipărite: **„Normative minimale pentru dotarea laboratoarelor cu utilaje, instalații, aparate de măsură și control, scule, dispozitive și verificatoare"**. Ele au fost deja difuzate ministerelor și inspectoratelor școlare pentru școlile din subordine.

— Prin acest act normativ lucrătorii din școli vor găsi răspunsuri. Problema este: ce trebuie întreprins în vederea dotării corespunzătoare a laboratoarelor?

— Dat fiind sarcinile trasate de conducerea partidului cu privire la această importantă acțiune sîntem siguri că alături de eforturile școlilor se vor găsi acum și cele ale centralelor industriale și ale întreprinderilor. De asemenea punem mari speranțe în sprijinul pe care îl pot da în această însemnată acțiune organizațiile U.T.C. din întreprinderi, uteciștii. În fond, mulți dintre actualii ingineri, maiștri, muncitori, au fost la rîndu-le elevi ai școlilor profesionale, ai liceelor de specialitate de pe lîngă uzinele și întreprinderile în care lucrează. N-ar fi firesc să ajute școlile unde au învățat meseria, să facă din acțiunea de dotare a laboratoarelor și atelierelor o cauză a lor proprie?

ARTA ȘI PRACTICA

(Urmare din pag. 1)

față de cea de azi. Că această confruntare a artiștilor de mîine cu problematica nemijlocită a vieții are loc și chiar cu rezultate remarcabile am avut prilejul să constat citind două scrisori adresate institutului „N. Grigorescu" din București. Prima este semnată de ing. **Ioan Balota**, prim vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului Dej. Iată cîteva fragmente: **„Organizarea de către institutul dv. a practicii de vară a studenților la Dej, a demonstrat în chipul cel mai fericit aportul mare pe care îl poate aduce o instituție de învățămînt superior, la ridicarea nivelului spiritual al populației acestui oraș (...). Studenții au făcut cinste institutului prin comportarea lor ireproșabilă, prin hărnicia și dăruirea cu care au lucrat în perioada de practică. Rezultatele activității de la Dej a studenților sînt remarcabile. Ele sînt concretizate în cele 30 de lucrări de sculptură și 72 lucrări de pictură prezentate în expoziția organizată în pavilionul orașului (...) În întîlnirea de despărțire (...) s-au făcut propuneri concrete privind executarea unor lucrări de diplomă ale absolvenților de sculptură la Dej (...) Noi îmbrățișăm această idee pentru realizarea căreia putem pune la dispoziție materialele necesare (piatră, lemn, metal, ciment)"**, iată cum, în mod concret, așa cum se arată și în scrisoare, o instituție de învățămînt superior poate contribui la realizarea unui major deziderat politic al epocii noastre: formarea și dezvoltarea conștiinței noi, socialiste. A doua scrisoare este semnată de **Ilisei Ilimie**, președintele Consiliului popular oraș **Medgidia**, și are, în esență, un conținut asemănător, venind și ea **„cu rugămintea ca în anii următori această acțiune** (de înzestrare a orașului cu lucrări de artă monumentală – n.n.) **nobilă pe care ați început-o să continue, asigurîndu-vă de tot sprijinul nostru pentru buna organizare și reușita acțiunilor viitoare"**.

Am convingerea că această confruntare a artei cu obiectivele ei majore va fi cea care va impune, pînă la urmă, procesul de modernizare, în condițiile societății contemporane, a institutelor de învățămînt artistic. Această confruntare, nu trebuie să uităm, are loc sub ochii noștri, în felul descris de scrisorile citate și faptul că la ea participă artiști în devenire este o garanție și pentru viitoarele destine ale artei noastre. Destine ce se plămădesc în atelierele sau sălile de repetiții ale institutelor de învățămînt artistic.

Argumentul solidarității

Sîntem la 489 de metri deasupra nivelului mării, deasupra celor 41 000 de metri cubi de beton. Printr-o aritmetică de care întotdeauna am fost mîndru deduc că ne aflăm la cota 61 a barajului.

Dimineață senină de vară, deasupra albiei miloase a Someșului Cald.

Totul era firesc: două macarale gigant sfidau liniștea păduroasă a Gilăului, gesturi omenești în necesara lumină a soarelui își proclamau demnitatea și supremația asupra unui spațiu în care istoria secole de-a rîndul s-a dovedit violentă și nesiatornică. Firești erau și exclamațiile inginerului Petre Florian: „Bade Ciurea, bade Ciurea, stratul mai subțire! Auzi, stratul mai subțire! Fă-l de treizeci centimetri".

Inginerul se depărtează, se alătură celorlalți oameni. Am prilejul de un minut să-l văd cum își scoate cămașa și-i ajută pe ceilalți să ridice vibratorul cufundat prea adînc în beton.

Îi văd pe cei trei ridicînd vibratorul din masa de beton. Atunci vocea inginerului răsună limpede (poate era doar rezonanța permanentă a răsinoaselor din Apuseni): „Pușcaș, spune-le celor de jos să ne dea betonul mai moale".

— De fapt, tovarășe inginer, eu nu știu mai nimic despre dumneata.

— Da, nu știi mare lucru despre mine. Și ai dori să mă cunoști. Dar, mă rog, ce? Am terminat facultatea anul trecut la Cluj. Am fost repartizat pe acest șantier. Am venit, mi-au dat un birou, un vraf de dosare, o cheie la un dulap și îndemnul: „scrie și rezolvă!" Ce aș fi putut să scriu? Am cerut să lucrez la baraj. Unii, tocmai cei care trebuiau să mă înțeleagă, m-au înțeles și, din aprilie sînt la baraj.

— Dar cu dosarele cum rămîne?

— Cu dosarele? sînt oameni și pentru asta. Mie să nu mi se ceară așa ceva. Eu nu am terminat facultatea ca să completez formulare. Și apoi, numai cu formularele nimeni n-ar putea să oprească Someșul. Adevărul este că formularul și condeiul pot uneori să ridice un asemenea baraj încît și noi, oamenii, să ne împiedicăm de el. Uite, ca să nu te sperii, îți dau și un exemplu. Schimbul unu lucrează pînă la ora trei după-amiază. Cantina se închide la ora două. Unde mai luăm noi masa la prînz? Fii atent cum un singur om cu hîrtia în față și cu condeiul după ureche vrea să ridice un baraj inutil alături de apa Someșului. Zic că asta nu e bine. Să știi că ceea ce spun nu se referă la toate muncile de birou, dar cu o bună parte dintre ele eu personal nu mă împac.

— Adică?...

— Adică, e vorba de acel baraj de hîrtoage.

— Dar care dintre hîrtii îți plac?

— O! și acestea sînt multe. Privește una dintre ele. Spune așa: că noi trebuie să turnăm zilnic 180—200 de metri cubi de beton. Dar cea mai adevărată mi se pare că e asta: În ziua de 25 schimbul 1 a turnat în corpul barajului 230 de metri cubi de beton.

— Deci care din decizii îți se par valabile pentru grupul de șantiere „Someș"?

— Acelea care păstrează măsura realității, acelea care fac, vizibil și stringent, efortul de a apropia realitatea de necesitate. Acestea mi se par cele mai juste pentru că se circumscriu efortului nostru comun.

— Și cum numești acest efort?

— Cum numesc acest efort? Eu l-aș numi argumentul solidarității, da, ARGUMENTUL SOLIDARITĂȚII.

Alt reper al grupului de șantiere I.C.H. „Someș": lotul 3, Șantierul 2 Mărișelu.

De la Tarnița-baraj și pînă aici sînt 10 kilometri. Șoseaua își trăiește ultimele luni pentru că în primăvara anului viitor va începe umplerea lacului de acumulare. Undeva, între Tarnița și lotul 3 acolo unde mai există în spatele unei serpentine nebănuite cîteva barăci și zgomotul insidios al compresoarelor va fi coada lacului de acumulare. Tot aici, la trei metri sub apă, va debușa galeria de fugă.

— Cred că cei de la loturile 5 și 6 se simt ca la ecuator. În fiecare după-amiază, de o lună încoace, plouă.

La lotul 5 au avut aseară examen la protecția muncii. Maistrul Horotan a picat doi... Ce și-au zis ăia: Acu, dacă am ajuns pe șantier nu ne mai întreabă nimeni nimic. Dar uite că vine unul ca Horotan și le cere oamenilor date, altele decît cele legate de indicii de utilizare ai locomotivelor și ai mașinii de încărcat.

REPORTAJUL NOSTRU

Oameni și fapte pe Someș

Tînărul din fața mea este Mesaroș Gheorghe, responsabilul cursurilor de calificare.

— Aseară am fost și eu la 5, am deschis cursul de calificare pentru mecanici de locomotivă. Închipuie-ți, din cincisprezece mecanici doar cîțiva au calificarea.

— Asta înseamnă...

— Nu, asta înseamnă că peste șase luni cînd vor termina aceste cursuri îi vom convinge să se înscrie pentru policalificare.

— În ce constă asta?

— Noi am adoptat următoarea soluție: cei care s-au calificat în una din meseriile: miner, mecanic sau lăcătuș, trebuie să se califice și în celelalte două. Tocmai de aceea depunem eforturi să-i convingem pe oameni, căci numai așa productivitatea, randamentul, eficiența muncii lor vor crește simțitor.

— Cîți cursanți aveți pînă acum?

— 72. Dar pînă la sfîrșitul anului cred că numărul lor va depăși 200. Am citit Raportul la Conferința Națională, știm ce înseamnă policalificarea pe ansamblul economiei, cunoaștem avantajele ei, de aceea trebuie să depunem eforturi susținute astfel încît efectele policalificării să se materializeze chiar aici cît mai repede cu putință. De fapt, în această privință, inițiativa aparține șantierului nostru. Întrebați-l pe tovarășul inginer Bodnar și are să vă spună el cît timp îi trebuie unui miner ca să-și aplice meseria, care sînt „timpii lui morți" și cînd poate deveni, în timpul celor opt ore de lucru, și electrician sau mecanic. În orice caz țin să menționez un singur lucru: În condițiile tehnico-materiale actuale pe care le deține șantierul, datorită policalificării, munca a doisprezece oameni o pot face doar nouă și asta, păstrînd ziua de lucru de opt ore.

Noaptea cade răcoroasă peste Mărișelu. Din culoarul Someșului cădă lotul 6 înecat în lumină. Drumul e pietros. Din loc în loc, spre subterană, apa hălțește sclipind în lumina lunii. Undeva, între roci vulcanice Someșul își doarme ultimele anotimpuri. Pămîntul mai miroase a rășină de brad, a fîn cosit și a vînt destrîiat. Secera lunii colindă depărtarea vidă a cerului.

Pămînt al cataclismelor, pămînt al violenței, acest ținut al Apusenilor. După erupțiile vulcanice petrecute cu sute de milenii în urmă au venit erupțiile și violența istoriei. Moții își apărau codrul, lanul de secară și propria lor ființă.

Am văzut și eu o femeie mîncînd un măr. Poate era chiar femeia lui Geo Bogza, cea din părțile Cîmpenilor. Era căruntă, acoperită în straie cernite. Alături, în jurul unui tranzistor cîțiva tineri ascultau „melodia preferată". Femeia s-a ridicat, a privit munții înveșmîntați în întuneric și a plecat. O clipă i-am mai văzut silueta luminată de farurile unei Tatre, apoi totul s-a mistuit în liniște. Parcă și Someșul pierise undeva în pămînt, într-o imaterială depărtare.

M-am trezit la gura galeriei. Maistrul Ghindea era lîngă mine.

— Haidem! să vezi centrala.

Drumul era asfaltat și în pantă. Era galeria de acces în centrală. Lampa de carbid a maistrului pilpîia în aerul prăfos.

— Uite, de aici, de la porțiunea asta au lucrat oamenii mei.

— Cum, ați venit cu toții odată de la Petroșeni?

— Nu, întîmplarea a făcut ca să venim cu toții în același timp aici. Majoritatea — să știi — sînt moldoveni. Au lucrat la Poiana Uzului iar după aceea au venit aici, în Apuseni. De altfel șantierului 2 Mărișelu i se mai spune și șantierul moldovenilor. Du-te la tovarășul inginer Bodnar, se va uita pe o listă și-ți va răspunde: „Mda, 80 la sută din salariați sînt moldoveni". Majoritatea dintre ei, deși tineri sînt deja veterani ai șantierelor. Unii au mai lucrat la Poiana Uzului, alții pe Bistrița sau chiar la Porțile de Fier.

— Cum ți se pare munca în subterană?

— Din '50 tot asta fac. Sap galerii. Și la Șorecani, și la Petroșeni tot asta am făcut. La Petroșeni am săpat și sub oraș. Știam că la ora cutare sîntem sub clădirea poștei, iar la ora cutare sub clădirea Institutului de mine. Nefiresc însă mi se pare cîteodată doar ritmul în care avansează galeria. Pînă să vin cu oamenii mei aici, ambele fronturi, și cel de la aducțiune, și cel de la galeria de fugă, realizau abia 25 de metri pe lună. Acum, poți să mă crezi pe cuvînt, realizăm în jur de o sută metri lunar. Cred că este o diferență aici. Și totuși oamenii vor ca și suta asta să fie depășită.

Am ajuns în centrală. Schimbul de noapte și-a început lucrul. Cei pe care i-am văzut ascultînd „melodia preferată" sînt aici. Aerul vibrează ca un clopot. Fumul urcă încet, încet spre bolta betonată a subteranei.

— Dumbravă, vezi ce-i cu ventilatorul ăla că ne înecăm în fum, aud vocea dogită a maistrului de undeva din spatele meu.

Apoi o undă subțire, diafană de aer ne mîngîie fețele transpirate. Luna trebuie că spinteca pe undeva, deasupra noastră, verdele crud al brazilor. Aici, oamenii înaltă, sau mai bine zis adîncesc, un edificiu din care vor porni 220 de Megawați. Pe inginerul Florian îl așteaptă alți 200 de metri cubi de beton suspendați în cîrful macaralelor.

Ciocanele pneumatice sparg tăcerea imenselor culoare subterane. Zgomotul lor penetrant, orgolios, devine o bătie, un extaz. Muntele cedează încetul cu încetul. La rădăcinile geologiei și ale cosmosului a apărut o nouă forță. În lava pietrificată, în miezul altădată inextricabil al muntelui a pătruns omul. Nu cu oroare, nu cu violență, ci cu argumentul durabil al solidarității.

PAVEL PERFIL

Inginer șef (fost) în producție mînuitor de hîrtii în Centrală

(Urmare din pag. 1)

ținînd la toate bucuriile trăite pînă atunci de dragul unui post administrativ. La Centrala de producție industrială a Ministerului Construcțiilor Industriale l-am cunoscut pe inginerul Petre Țigleanu. După absolvirea facultății, din 1967 încoace, a lucrat pe șantier. Ne înșiră — cu vădită satisfacție — monumentalele obiective la a căror înălțare a participat și cu care, ne-o mărturisește sincer, se mîndrește oricînd: platforma industrială Turnu Măgurele, Combinatul de cauciuc „Danubiana", mai multe coșuri de fum în diverse orașe ale țării etc. În ultimul timp ajunsese chiar inginer șef la Șantierul 9 al Trustului de lucrări speciale București, fiind investit cu o mare răspundere. Cînd se părea că șantierul l-a cîștigat definitiv, inginerul Țigleanu află că există un post la serviciul livrări-transport al centralei amintite. Fără să stea pe gînduri își redactează cererea de transfer care îi este aprobată imediat. Astăzi, el nu mai vorbește decît din amintiri. Degeaba încearcă să demonstreze „că și în centrală este util", el face acest lucru, parcă intenționat, neconvingător, deslușindu-i-se pe față o undă de tristețe. Este limpede: el, om al șantierului, nu pare prea satisfăcut de noua sa funcție, deși încearcă din răsputeri să se convingă că nu are dreptate.

Dacă cei doi au la activ totuși cîțiva ani de activitate în întreprindere, există ingineri care ajung în centrală direct de pe băncile facultății. La Centrala industrială a prefabricatelor din beton București, din 35 de ingineri aflați în evidența organizației U.T.C., 25 și-au făcut stagiatura aici.

— Aceasta ne provoacă mari greutăți, a declarat inginerul Aurel Bunduc, secretarul organizației de partid pe centrală. Tînărul care „nu a trecut pe la șantier", care nu are contact direct cu producția nu poate rezolva sarcinile ce-i revin în cadrul centralei chiar dacă lucrează în cercetare sau proiectare. Este lesne de închipuit cum îndrumă el întreprinderile din subordine dacă nici măcar într-una n-a lucrat...

Pentru a suplini lipsa de experiență a unor ingineri centralele apelează frecvent la soluția detașărilor. Inginerul Horia Sîrbu de la Centrala minereurilor neferoase Deva este trimis pentru o lună la Moldova Nouă pentru a fi cît mai aproape de pulsul producției, pe de o parte, și de a compensa, pe de altă parte, penuria de cadre inginerești existentă aici. Fenomenul poate fi întîlnit, dar la o scară mult mai mare, și la centrala industrială a prefabricatelor din beton unde peste jumătate dintre tinerii ingineri se află în delegație sau detașare de 2—3 luni. În acest fel, conducerea centralei recunoaște că la sediu sînt inutili, locul lor fiind acolo unde se făuresc bunurile materiale, adică în întreprindere.

Goana după un post în centrală a dus la apariția unor situații cu totul ciudate. C.E.I.L. Deva, spre exemplu, are în subordine două fabrici de cherestea conduse de oameni fără studii de specialitate. În schimb, la biroul de industrializare al centralei se află doi ingineri — Ștefan Țițu și Eugenia Lal — care coordonează activitatea celor două fabrici. Coordonează este un fel de a spune pentru că iată ce ne mărturisește Ștefan Țițu:

— Cînd am venit în centrală am fost mulțumit. Ca orice tînăr, simțeam dorința de a mă afirma, de a-mi putea valorifica cunoștințele acumulate în facultate. Ceea ce fac acum nu este însă inginerie decît în proporție infimă. Am devenit un mînuitor de hîrtii, un birocrat. Am lucrat timp de doi ani la fabrica de furnire estetice și mobilă corp din Caransebeș. Regret acei ani pentru că mi-au oferit mari satisfacții.

Tînărul își dă seama de inutilitatea sa în acest birou al centralei. „Inginerul să fie lăsat să facă inginerie", a propus el, adăugînd că „adevărata inginerie se face numai în întreprindere". De acord. Dar cine îl împiedică să se reîntoarcă la fabrică? Nevoia de cadre cu pregătire superioară este încă destul de acută.

— De ce ați părăsit unitatea din Caransebeș? l-am întrebat

— Am frații în Deva! a argumentat el. Și-apoi, soția este din apropiere, de lîngă Abrud...

Fără să vrea, inginerul Țițu și-a trădat gîndurile. Nu rudele l-au atras, se pare, ci orașul reședință de județ. Pentru că, dacă ar fi fost să realizeze un echilibru între sentimente și dorința de împlinire profesională, ar fi trebuit să opteze pentru noua fabrică de mobilă de la Cîmpeni, aflată la doi pași de Abrud, care i-ar fi oferit posibilități multiple de afirmare. De altfel, inginerul Țițu afirmă cu sinceritate — adevăr pe care, mai voalat, l-au recunoscut și alții — că ar părăsi imediat centrala... dacă s-ar construi o fabrică de mobilă în orașul Deva. Cu alte cuvinte în concepția lui (și a altora!) nu inginerii sînt pregătiți pentru întreprinderi ci întreprinderile trebuie construite pentru ingineri. Am mai constatat, de asemenea, faptul că mulți consideră centrala o trambulină pentru a se reîntoarce la întreprindere în funcția de... director. Întrebîndu-l pe inginerul Neculai Pavel, de la Centrala de producție industrială, care a fost satisfacția sa cea mai mare din ultimii ani ne-a răspuns fără nici o ezitare: momentul cînd a fost propus pentru funcția de director la una din întreprinderile bucureștene. S-a grăbit însă să adauge, cu regret, că nu și-a atins ținta pentru că a fost preferat, pînă la urmă, inginerul șef. Să meargă la întreprindere ca simplu inginer? Nici vorbă!

★

„Este mai bună fabrica, dar prefer să rămîn în centrală", iată deviza multor ingineri tineri. Nu ne întrebăm cînd și cum au ajuns ei în centrală: de vreme ce a existat lac... Nedumerire trezește însă un alt fapt: ministerelor și centralelor li s-a trasat sarcina de a redistribui cadrele inginerești, de a trimite pe specialiști acolo unde le este locul: în unitățile direct productive, în sectoarele de cercetare și proiectare. Nu numai că redistribuirea n-a avut loc, dar unele centrale continuă să acapareze pe cei mai buni specialiști de la fabricile din subordine. S-a ajuns pînă acolo încît, după cum am văzut, fabrica este lăsată fără nici un inginer, iar centrala nu știe ce să mai facă cu ei. La recenta Conferință Națională a partidului a fost criticat aspru acest fenomen, iar centrala nu există semne că lucrurile se vor schimba.

de peste hotare

PENTRU ÎNTĂRIREA SECURITĂŢII INTERNAŢIONALE

NOTĂ VERBALĂ A MISIUNII PERMANENTE ROMÂNE PE LÎNGĂ O.N.U., TRANSMISĂ SECRETARULUI GENERAL

Adunarea generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite urmează să examineze — în cursul apropiatei sale sesiuni—raportul secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, cu privire la îndeplinirea Declaraţiei asupra întăririi securităţii internaţionale, adoptată în anul 1970. Raportul va fi elaborat pe baza informaţiilor şi propunerilor statelor membre.

Misiunea permanentă a Republicii Socialiste România pe lîngă O.N.U. a transmis, la 30 august a.c., secretarului general o notă verbală în care este expus punctul de vedere al ţării noastre cu privire la îndeplinirea Declaraţiei O.N.U. asupra întăririi securităţii internaţionale.

În nota verbală menţionată este prezentată politica de pace, cooperare şi înţelegere între popoare, promovată de România, contribuţia sa la afirmarea tendinţelor pozitive de destindere şi normalizare a raporturilor interstatale pe plan mondial.

Relaţiile României cu toate statele, se menţionează în nota verbală, se întemeiază în mod neabătut pe principiile deplinei egalităţi în drepturi, respectului independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne ale altor state, avantajului reciproc, nerecurgerii la forţă sau la ameninţarea cu folosirea forţei. România consideră că înfăptuirea strictă a acestor principii de către toate statele şi faţă de toate statele reprezintă garanţia sigură a aşezării raporturilor dintre state pe baze noi, de încredere şi colaborare, a menţinerii păcii şi securităţii popoarelor.

Remarcîndu-se afirmarea tot mai largă a metodei tratativelor şi contactelor între state ca unul din fenomenele pozitive cele mai importante ale vieţii internaţionale, în nota verbală se arată că, după opinia ţării noastre, această tendinţă trebuie să ia definitiv locul politicii de forţă şi de dictat, de izolare şi suspiciune. În acest context este subliniată necesitatea de a se asigura participarea tuturor statelor, fără deosebire de mărime, forţă sau potenţial, la soluţionarea marilor probleme ale contemporaneităţii. Nici una din aceste probleme nu îşi poate găsi o soluţionare justă, echitabilă şi trainică fără participarea tuturor statelor interesate.

România, care a luat parte activă la elaborarea Declaraţiei asupra întăririi securităţii internaţionale şi acţionează cu perseverenţă pentru transpunerea în viaţă a prevederilor acestui document, apreciază că este necesar să fie continuate şi amplificate eforturile pentru întărirea legalităţii internaţionale, pentru perfecţionarea sistemului de norme ce trebuie să guverneze relaţiile dintre state.

Acestui obiectiv i-ar corespunde realizarea unei înţelegeri cu caracter universal, în care să-şi găsească consacrarea comandamentele superioare de conduită şi acţiune în raporturile interstatale, drepturile şi îndatoririle fundamentale ale statelor. Printr-o asemenea înţelegere, între altele, ar urma să fie precizată ferm necesitatea respectării dreptului sacru al tuturor ţărilor la existenţă liberă, la suveranitate şi independenţă, în pace şi securitate, precum şi dreptul fiecărei naţiuni de a-şi hotărî singură destinele, corespunzător intereselor sale, fără nici un amestec din afară.

Referindu-se la importanţa vitală pentru menţinerea păcii şi întărirea securităţii internaţionale a înfăptuirii dezarmării generale, în primul rînd a dezarmării nucleare, în nota verbală sînt înfăţişate măsurile preconizate de guvernul român pentru oprirea cursei înarmărilor, îngheţarea şi reducerea treptată a bugetelor militare, interzicerea folosirii armelor termonucleare şi a altor arme de distrugere în masă, încetarea producţiei şi lichidarea stocurilor existente de asemenea arme.

În continuare, este prezentată poziţia României privind stingerea actualelor focare de război, încetarea imediată a războaielor şi a conflictelor militare dintre state. Manifestîndu-şi solidaritatea sa militantă, se arată în nota verbală, poporul român acordă întregul său sprijin luptei juste a eroicului popor vietnamez. România se pronunţă pentru curmarea neîntîrziată a războiului purtat de S.U.A. în Vietnam, a bombardamentelor şi a celorlalte acţiuni militare, pentru retragerea totală a trupelor americane, astfel încît poporul vietnamez, precum şi popoarele cambodgian şi laoţian să-şi poată soluţiona în mod liber problemele lor, fără nici un amestec din afară. Guvernul român îşi exprimă speranţa că tratativele de la Paris vor duce în cel mai scurt timp la o soluţie politică, corespunzător intereselor păcii din această zonă şi în întreaga lume.

Este expusă, de asemenea, poziţia guvernului român privind soluţionarea politică a conflictului din Orientul Mijlociu, pe baza rezoluţiei numărul 242 din 1967 a Consiliului de Securitate.

România susţine că nici un stat nu are dreptul să ridice faţă de alte state pretenţii teritoriale, motivînd că acestea ar corespunde securităţii sale; securitatea reală a unui stat se poate realiza nu prin cuceriri teritoriale, ci printr-o politică de prietenie şi pace cu toate ţările vecine.

Evidenţiind necesitatea întreprinderii unor acţiuni consecvente pentru lichidarea fenomenului de subdezvoltare economică a ţărilor, în nota verbală se arată că realizarea unui asemenea obiectiv presupune atît eforturi proprii intense din partea fiecărui popor pentru folosirea cît mai eficientă a potenţialului său naţional, material şi uman, cît şi adîncirea colaborării între ţările în curs de dezvoltare, între acestea şi celelalte state. În acest context se subliniază sprijinul pe care România, ţară socialistă în curs de dezvoltare, îl acordă eforturilor ţărilor în curs de dezvoltare vizînd lichidarea decalajelor care le despart de statele industrializate, participarea activă a ţării noastre la acţiunea de lărgire a cooperării economice internaţionale.

În continuare, este reafirmată poziţia ţării noastre privind lichidarea oricăror forme de dominaţie colonialistă, a politicii de apartheid şi de discriminare rasială, precum şi sprijinul puternic, de ordin material, politic şi diplomatic pe care România îl acordă luptei anticolonialiste a popoarelor, pentru cucerirea şi consolidarea independenţei, mişcărilor de eliberare naţională ale popoarelor din Guineea-Bissau, Angola, Mozambic, Namibia şi din alte teritorii coloniale.

În documentul menţionat se relevă urgenţa adoptării unor măsuri energice pentru accelerarea aplicării integrale a Declaraţiei O.N.U. cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale. În acest sens, de o deosebită importanţă ar fi recunoaşterea internaţională a mişcărilor de eliberare naţională, elaborarea unor programe concrete ale O.N.U. şi instituţiilor specializate în vederea sprijinirii materiale a acestor mişcări, stabilirea unor termene concrete de încetare a dominaţiei coloniale şi de proclamare a independenţei popoarelor asuprite.

Nota verbală evidenţiază tendinţele pozitive de dezvoltare a colaborării în Europa, afirmarea curentelor realiste, raţionale de normalizare a raporturilor dintre statele acestui continent, precum şi contribuţia României la îmbunătăţirea climatului politic de pe continent, la înfăptuirea securităţii în Europa. În acest context, este reafirmată poziţia guvernului român potrivit căreia în prezent există toate condiţiile pentru a se trece, în toamna acestui an, la pregătirea Conferinţei general-europene, cu participarea tuturor statelor interesate.

În continuare, sînt prezentate propunerile guvernului român în vederea creării unui sistem durabil de pace, securitate şi cooperare în Europa: precizarea principiilor şi normelor fundamentale ale relaţiilor dintre ţările europene şi asumarea de către fiecare stat a angajamentului solemn de a respecta aceste principii în raporturile cu toate celelalte state ale continentului; realizarea unui acord privind renunţarea la folosirea forţei şi la ameninţarea cu forţa; intensificarea schimburilor economice, culturale şi tehnico-ştiinţifice; constituirea unui organism permanent de colaborare al ţărilor europene etc.

Este subliniată, de asemenea, necesitatea recunoaşterii R. D. Germane de către toate statele şi admiterii celor două state germane în Organizaţia Naţiunilor Unite.

În acelaşi timp, se reafirmă hotărîrea ţării noastre de a-şi continua eforturile pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, colaborării şi bunei vecinătăţi, fără arme atomice şi baze militare străine, pentru realizarea unei înţelegeri cu privire la principiile colaborării economice, politice şi cultural-ştiinţifice între ţările balcanice.

În continuare, în documentul menţionat se arată că transformările innoitoare ce au loc în lume cer sporirea rolului O.N.U. ca factor de menţinere a păcii şi securităţii internaţionale, de stimulare a colaborării între state, de elaborare a normelor care să guverneze relaţiile dintre state şi de asigurare a transpunerii în viaţă a acestor norme.

Este necesar ca în activitatea O.N.U. să se realizeze principiul universalităţii, ca noile realităţi din lume să se oglindească mai bine în însăşi structura organizaţiei, să se asigure participarea tuturor statelor la adoptarea hotărîrilor. O. N. U. trebuie să acţioneze cu mai multă fermitate pentru respectarea — de către toate statele şi faţă de fiecare stat — a principiilor înscrise în Cartă şi în declaraţia asupra întăririi securităţii internaţionale, să încurajeze folosirea metodelor paşnice de soluţionare a diferendelor, să vegheze ca toate statele să se abţină, în relaţiile lor reciproce, de la folosirea forţei şi de la ameninţarea cu forţa, de la orice presiuni şi constrîngeri. Organizaţia Naţiunilor Unite nu trebuie să permită sub nici un motiv încălcarea suveranităţii unui stat membru al său de către alte state. Orice asemenea act trebuie să fie considerat incompatibil cu apartenenţa la O.N.U. şi să atragă după sine condamnarea publică şi măsuri corespunzătoare.

În încheiere se arată că România este hotărîtă să-şi aducă şi în viitor contribuţia activă la eforturile îndreptate spre înfăptuirea scopurilor O.N.U., la menţinerea păcii, întărirea securităţii internaţionale şi dezvoltarea colaborării între toate naţiunile lumii.

MOSCOVA: EXPOZIŢIA „ROMÂNIA — ŢARA TURISMULUI"

La 31 august s-a deschis la Moscova, în holul cinematografului „Hudojestvenii", expoziţia „România — ţara turismului", care prezintă realizările poporului român, baza turistică a ţării noastre. La deschidere au participat Gheorghe Badrus, ambasadorul României în U.R.S.S., şi Alexandr Reabinin, prim-adjunct al Direcţiei generale pentru turism internaţional de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., vicepreşedinte al Asociaţiei de prietenie sovieto-române. Expoziţia va rămîne deschisă la Moscova pînă la 17 septembrie, după care va fi găzduită de oraşele Krasnodar şi Baku.

● **ÎN ZILELE de 29 şi 31 august a.c., a avut loc la Varşovia o consfătuire a reprezentanţilor miniştrilor afacerilor externe din R. S. S. Bielorusă, R. P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, Republica Cuba, R. D. Germană, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.S.S. Ucraineană, R.P. Ungară şi Uniunea Sovietică. La consfătuire a luat parte, în calitate de observator, reprezentantul R.D. Vietnam.**

Cu ocazia întîlnirii, a avut loc un schimb de păreri în legătură cu problemele sesiunii a XXVII-a a Adunării Generale a O.N.U.

Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de colaborare tovărăşească şi deplină înţelegere reciprocă.

Înalta răspundere a tineretului Europei

De la trimisul nostru IOAN TIMOFTE

Astăzi, la Dipoli, locul de desfăşurare a Conferinţei tineretului pentru securitate şi cooperare europeană, am asistat la ceremonia coborîrii celor 26 de pavilioane naţionale. Ele reprezentau tot atîtea state din care au venit participanţii la această importantă manifestare a tinerei generaţii europene în favoarea făuririi unui climat de pace, prietenie şi colaborare pe continent. De-a lungul celor 6 zile — în şedinţele plenare, în comisii, în convorbirile bi sau multilaterale, în discuţiile purtate în pauzele lucrărilor care continuau pînă noaptea tîrziu, cei peste 400 de reprezentanţi au avut prilejul unor schimburi de opinii menite să ducă la noi paşi concreţi pentru intensificarea cooperării tineretului din Europa, pentru găsirea unor noi modalităţi de natură să sporească contribuţia organizaţiilor de tineret şi studenţeşti la convocarea Conferinţei general-europene. Discuţiile însufleţite abordînd probleme de interes vital pentru naţiunile europene, desfăşurate în spiritul răspunderii care revine tineretului, dovedesc o dată în plus hotărîrea generaţiei tinere pentru a depune noi eforturi pentru continuarea şi intensificarea dialogului, pentru ca problemele cu care sîntem confruntaţi să fie rezolvate în spiritul păcii şi colaborării, al destinderii şi prieteniei.

La cîteva minute după ce preşedintele comitetului finlandez de organizare, Erkki Liikanen, membru al parlamentului, a declarat închise lucrările conferinţei m-am adresat cîtorva participanţi solicitîndu-le cîteva impresii despre această manifestare.

Arjo Soderbeom, vicepreşedintele comitetului finlandez de organizare, preşedintele Ligii Tineretului Socialist, a declarat că asemenea întîlniri internaţionale de tineret contribuie la întărirea prieteniei, păcii şi înţelegerii mutuale, la înlăturarea barierelor care se mai menţin încă în calea securităţii şi cooperării.

Drago Roksandidc, preşedintele comisiei pentru relaţii internaţionale a Uniunii Tineretului Iugoslav, a spus că participarea largă a organizaţiilor de tineret la Helsinki demonstrează interesul şi sprijinul hotărît al tinerei generaţii la edificarea unui sistem de securitate şi cooperare care să asigure tuturor statelor şi popoarelor o dezvoltare în conformitate cu propriile năzuinţe.

José Fort, reprezentantul Mişcării Tineretului Comunist Francez, a arătat că opinia publică — în care tineretul are o pondere însemnată — poate şi trebuie să depună noi eforturi pentru a se obţine începerea convorbirilor multilaterale privind pregătirea Conferinţei general-europene a statelor. El s-a referit apoi la necesitatea recunoaşterii realităţilor decurgînd din cel de-al doilea război mondial, la necesitatea întreprinderii unor acţiuni concrete ale tineretului pentru pace, destindere şi colaborare.

Helsinki, 31 august

Corneliu Mănescu la Rabat

Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a făcut joi o vizită Alteţei Sale Regale, prinţul Moulay Abdallah, reprezentantul personal al Regelui Hassan al II-lea. Întrevederea s-a desfăşurat într-o ambianţă cordială.

În aceeaşi zi, ministrul afacerilor externe al Marocului, Ahmed Taiebi Benhima, a oferit o recepţie în onoarea ministrului afacerilor externe al României. Au luat parte membri ai guvernului marocan, şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Rabat. A participat ambasadorul României în Maroc, Vasile Mircea.

Convorbirile Kohl—Bahr

● **LA BONN au continuat, miercuri şi joi, convorbirile dintre Michael Kohl, secretar de stat la Consiliul de Miniştri al R. D. Germane, şi Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria federală a R. F. a Germaniei, în problema elaborării unui tratat privind bazele relaţiilor dintre R.D.G. şi R.F.G., precum şi în alte probleme de interes reciproc.**

Agenţiile de presă D.P.A. şi A.D.N. informează că s-a stabilit ca viitoarea întîlnire să aibă loc la 13 septembrie la Berlin.

O delegaţie a U.A.S.R. a vizitat R. A. Egipt

La invitaţia Uniunii Generale a Studenţilor Egiptenii o delegaţia a Uniunii Asociaţiilor Studenţeşti din România condusă de Sorin Ionescu, membru al Consiliului U.A.S.R., a făcut o vizită în R. A. Egipt. În timpul şederii în această ţară, membrii delegaţiei s-au întîlnit cu Yahia Ibrahim, preşedintele U.G.S.E. şi cu alţi membri din conducerea acestei organizaţii, au vizitat universităţile Cairo, Ein Shams şi Alexandria, unde au fost primiţi de conducerile acestor instituţii de învăţămînt superior. Au fost vizitate, de asemenea, şi alte instituţii social-culturale.

ZIUA ROMÂNIEI LA TÎRGUL INTERNAŢIONAL DE LA DAMASC

Pavilionul românesc din cadrul Tîrgului de la Damasc cunoaşte o mare afluenţă de vizitatori. De un deosebit interes se bucură îndeosebi exponatele din sectorul industriei chimice. Cu ocazia Zilei României, la Tîrgul internaţional de la Damasc, directorul pavilionului românesc, Grama Iosif, a oferit o recepţie, la care au asistat reprezentanţi ai Camerei de Comerţ siriene, ai Băncii Centrale din Damasc şi ai Direcţiei Generale a Tîrgului.

● **KIM YON YU, copreşedinte al Comitetului de coordonare Nord-Sud şi Pak Sen Cer, al doilea vicepreşedinte al Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene, au primit pe membrii şi consilierii delegaţiei Societăţii de Cruce Roşie din Coreea de Sud ,care participă la reuniunea de la Phenian a convorbirilor propriu-zise între societăţile de Cruce Roşie din R.P.D. Coreeană şi Coreea de Sud, anunţă agenţia A.C.T.C.**

Cu acest prilej a avut loc o discuţie referitoare la convorbirile dintre cele două societăţi de Cruce Roşie şi la contribuţia lor la cauza reunificării naţionale a Coreei.

COMUNICAT COMUN

cu privire la vizita efectuată în Finlanda de delegaţia Partidului Comunist Român la invitaţia Partidului Social-Democrat

În perioada 24 august—31 august 1972, o delegaţie a Partidului Comunist Român, condusă de Emil Bodnaraş, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în Finlanda la invitaţia Partidului Social-Democrat. Din delegaţie au făcut parte: Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Constanţa Crăciun, membru al C.C. al P.C.R. şi Nicolae Mihai, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului judeţean Brăila al P.C.R.

În timpul şederii sale în Finlanda, delegaţia a vizitat întreprinderi industriale, instituţii sociale şi culturale din Helsinki, Jyvaskyla şi Aanekovski.

Delegaţia română a avut convorbiri cu Rafael Paasio, preşedintele P.S.D., Kalevi Sorsa, secretar general, Veikko Helle şi Margit Eskman, vicepreşedinţi ai partidului, precum şi cu alte cadre de conducere ale P.S.D.

În comunicatul adoptat cu acest prilej, se evidenţiază că în timpul convorbirilor, desfăşurate într-o atmosferă caldă, frăţească, au fost abordate probleme ale relaţiilor reciproce dintre cele două partide şi state, precum şi ale situaţiei internaţionale şi mişcării muncitoreşti internaţionale.

În comunicat se arată că reprezentanţii P.C.R. şi P.S.D. au reafirmat aprecierea lor despre importanţa deosebită pe care o are dezvoltarea relaţiilor între partidele muncitoreşti, indiferent de deosebirile ideologice, în activitatea lor pentru pace şi progres social. Comunicatul exprimă satisfacţia părţilor pentru raporturile existente între P.C.R. şi P.S.D., precum şi dorinţa comună de a se dezvolta şi diversifica aceste relaţii.

Reprezentanţii P.C.R. au apreciat iniţiativele şi măsurile practice ale Finlandei în spiritul politicii sale de neutralitate, îndreptate spre pace şi colaborare internaţională în vederea convocării conferinţei pentru securitate şi cooperare în Europa. Totodată, în comunicat se relevă că reprezentanţii Partidului Social-Democrat au apreciat politica externă a României de dezvoltare a relaţiilor prieteneşti cu toate ţările, de promovare a raporturilor de bună vecinătate, precum şi rolul României în cadrul acţiunilor consacrate destinderii europene.

Ambele partide şi-au exprimat satisfacţia deplină faţă de cursul ascendent al raporturilor româno-finlandeze, reafirmîndu-şi hotărîrea de a acţiona pentru extinderea în viitor a relaţiilor politice, economice, tehnico-ştiinţifice, culturale şi turistice dintre cele două ţări, corespunzător intereselor popoarelor român şi finlandez prietene, ale întăririi păcii, securităţii şi colaborării internaţionale.

În legătură cu situaţia internaţională actuală, în comunicat sînt subliniate eforturile îndreptate spre crearea unui sistem de pace şi securitate pe continentul european. Se menţionează rezultatele obţinute pe calea destinderii pe continent şi se arată că există premise pentru organizarea Conferinţei de securitate şi cooperare în Europa, accentuîndu-se ca reuniunea pregătitoare pentru conferinţa de securitate trebuie să se ţină neîntîrziat. Subliniind că tratativelor multilaterale pregătitoare ar trebui să le urmeze cît mai devreme conferinţa de securitate propriu-zisă, părţile au considerat ca reuniunea multilaterală pregătitoare să aibă loc în luna noiembrie a.c., iar conferinţa propriu-zisă la începutul anului 1973, la Helsinki, conform propunerii guvernului finlandez. Comunicatul menţionează opinia părţilor că viitoarea Conferinţă de securitate şi cooperare europeană ar putea crea un organism permanent de negocieri, pentru soluţionarea problemelor şi dezvoltarea colaborării în Europa.

Reafirmînd hotărîrea Partidului Comunist Român şi Partidului Social-Democrat din Finlanda de a-şi aduce contribuţia activă la făurirea unui sistem trainic de securitate, la instaurarea unor raporturi intereuropene noi, reprezentanţii celor două partide au reliefat importanţa deosebită a promovării principiilor şi normelor fundamentale ale relaţiilor dintre ţările europene — egalitatea în drepturi, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc. În comunicat se arată că realizarea unei înţelegeri între statele europene cu privire la respectarea acestor principii, renunţarea la forţă sau la ameninţarea cu forţa, inviolabilitatea frontierelor ar constitui o bază trainică pentru sporirea securităţii statelor şi dezvoltarea colaborării dintre ele în toate domeniile, în spiritul Cartei O.N.U.

Exprimînd poziţia celor două partide, Comunicatul subliniază că un sistem de securitate trebuie să ducă la intensificarea relaţiilor economice, tehnico-ştiinţifice, la înlăturarea restricţiilor şi discriminărilor, la amplificarea schimburilor culturale, în domeniile sportului şi turismului, eliminîndu-se orice formă de propagare a urei între popoare, a rasismului, a ideologiilor antiumaniste.

În comunicat ambele partide exprimă părerea că realizarea unei păci trainice necesită întreprinderea de măsuri practice, eficiente pentru încetarea cursei înarmărilor, înfăptuirea dezarmării şi în primul rînd a celei nucleare. Partidul Comunist Român şi Partidul Social-Democrat din Finlanda subliniază necesitatea mobilizării celor mai largi forţe sociale şi politice, a maselor populare pentru a determina trecerea la măsuri practice în acest domeniu.

Condamnînd amestecul imperialismului în treburile interne ale popoarelor — pericol permanent pentru pace — părţile au evidenţiat că pacea lumii este pusă în primejdie în mod deosebit în sud-estul Asiei ca urmare a încălcării dreptului popoarelor din Indochina de a-şi hotărî singure destinele.

În acest cadru, au fost exprimate sprijinul celor două partide pentru lupta popoarelor vietnamez, laoţian şi cambodgian şi necesitatea ca Statele Unite să pună capăt imediat agresiunii şi să-şi retragă trupele din această zonă. Părţile au condamnat în mod special bombardamentele efectuate asupra obiectivelor civile şi minarea porturilor din R. D. Vietnam.

Considerînd că un pericol permanent pentru pacea lumii îl constituie conflictul din Orientul Apropiat, cele două părţi au reafirmat necesitatea reglementării acestei crize prin mijloace politice, conform rezoluţiei Consiliului de Securitate al O.N.U. din noiembrie 1967.

În comunicat, este exprimată solidaritatea P.C.R. şi P.S.D din Finlanda cu lupta popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea Bissau, Namibia, Rhodesia, Republica Sud-Africană pentru libertate şi independenţă naţională şi este condamnată discriminarea rasială. În comunicat se relevă, de asemenea, că exploatarea economică precum şi presiunile politice exercitate asupra popoarelor care au scuturat jugul colonial, constituie un obstacol în calea progresului omenirii, a păcii şi colaborării pe bază de egalitate între toate naţiunile lumii.

Subliniind importanţa deosebită care revine O.N.U. în menţinerea păcii şi securităţii internaţionale şi dezvoltarea colaborării paşnice mondiale, reprezentanţii celor două partide consideră ca foarte important să se acţioneze în direcţia realizării universalităţii O.N.U. şi a oganismelor sale specializate, pentru creşterea rolului O.N.U. şi a altor organisme internaţionale în elaborarea normelor care să guverneze relaţiile dintre state şi în asigurarea înfăptuirii în viaţă a acestor norme.

P.C.R. şi P.S.D. consideră că discuţiile deschise în cadrul mişcării muncitoreşti internaţionale contribuie la realizarea unităţii de acţiune pentru pace, împotriva războiului şi pentru progres social.

În comunicat se exprimă aprecierea comună că vizita delegaţiei P.C.R. în Finlanda a adîncit cunoaşterea reciprocă dintre P.C.R. şi P.S.D., a contribuit la dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre ele în interesul celor două popoare, al mişcării muncitoreşti internaţionale.

Delegaţia Partidului Comunist Român a invitat, în numele C.C. al P.C.R., o delegaţie a Partidului Social-Democrat din Finlanda să facă o vizită în Republica Socialistă România. Invitaţia a fost acceptată cu plăcere.

Scrisoarea adresată de Otto Winzer lui Kurt Waldheim

Otto Winzer, ministrul afacerilor externe al R. D. Germane, a adresat o scrisoare secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, în legătură cu convocarea unei conferinţe mondiale de dezarmare cu participarea tuturor ţărilor lumii, care să aibă posibilitatea de a-şi exprima părerile, pe bază de egalitate, în toate problemele legate de dezarmare. Aceasta ar contribui nu numai la sintetizarea eforturilor statelor în acest sens, dar şi la consolidarea acestor eforturi. În scrisoare se exprimă opinia că în prezent există condiţii favorabile pentru a se organiza în anul următor, sau peste încă un an, o asemenea conferinţă, menţionîndu-se că la aceasta au contribuit în primul rînd schimbările favorabile petrecute în ultimul timp în Europa. R. D. Germană apreciază că această conferinţă ar trebui să se transforme într-un organ permanent, care să se întrunească periodic la doi sau trei ani. De asemenea, pentru pregătirea ei, ar trebui format un comitet reprezentativ, din care să facă parte toate ţările posesoare de arme nucleare, ţările membre ale Comitetului de dezarmare, precum şi un număr de alte state, ei ar putea îl format chiar la cea de-a 27-a sesiune a O.N.U., urmînd să-şi înceapă activitatea imediat după aceasta.

● **LA 31 AUGUST a sosit la Belgrad secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Kurt Waldheim, care efectuează o vizită oficială în Iugoslavia, la invitaţia Consiliului Executiv Federal.**

Înnoiri libiene

Libia, acest pămînt intrat în istorie prin mărturiile antichităţii, ne sugerează, de obicei, nesfîrşitele cîmpuri petroliere. Asociem această ţară de „aurul negru" scos la iveală din adîncurile unui teritoriu puţin populat (două milioane de locuitori). Libia s-a impus, însă, în actualitatea internaţională prin prefacerile pe care le-a cunoscut în anii ce-au trecut de la înlăturarea monarhiei. „Înainte de septembrie 1969 — scria JEUNE AFRIQUE — în Libia două milioane de locuitori trăiau ca în Evul Mediu în timp ce ţara — a şasea producătoare de petrol din lume (140 milioane tone pe an) — era condusă de un guvern decăzut". Schimbarea intervenită a adus un suflu innoitor în toate domeniile vieţii. Libia şi-a afirmat cu hotărîre năzuinţa la o dezvoltare de sine stătătoare, potrivit intereselor vitale ale poporului său. În acest sens s-au luat importante măsuri menite să elimine prezenţa militară străină pe teritoriul ţării şi să se îngrădească influenţa capitalului străin. Naţionalizările din economie au adus sub controlul statului zone de însemnătate cheie pentru dezvoltarea ţării. Paralel cu preocuparea pentru ca bogăţiile naturale să fie valorificate în interesul poporului libian, se afirmă cu energie năzuinţa unei rapide dezvoltări economice multilaterale. Consiliul comandamentului revoluţiei din Libia a anunţat că totalul cheltuielilor guvernamentale pentru dezvoltare se va ridica în anul fiscal în curs la 367 milioane dinari. În planul trienal de dezvoltare a Libiei produsul naţional brut va creşte anual cu aproximativ 10 la sută iar venitul pe cap de locuitor cu 6,3 la suta pe an.

România socialistă urmăreşte cu sentimente de simpatie eforturile pe care poporul libian le face pentru a-şi întări independenţa naţională, măsurile adoptate în vederea exercitării depline a suveranităţii asupra resurselor naturale ale ţării, pentru progres economic şi social. Relaţiile româno-libiene cunoşc un curs ascendent, în interesul ambelor popoare, dezvoltîndu-se pe o bază trainică.

Cu ocazia sărbătorii Libiei, adresăm poporului acestei ţări urarea de a dobîndi noi biruinţe în lupta pentru consolidarea independenţei şi suveranităţii naţionale, pentru dezvoltarea economiei şi culturii, pentru propăşirea patriei sale.

M. R.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

VINERI, 1 SEPTEMBRIE 1972

SATUL CARE MOARE: rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

CĂLĂREŢII: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Scala (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30), 21). Bucureşti (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Grădina Select (ora 20): Grădina Festival (ora 19,45).

PROVINCIALII: rulează la Patria (orele 9,30; 12; 14,30; 17,30; 20,30). Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21), Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Grădina Doina (ora 19,30).

BINECUVÎNTAŢI ANIMALELE ŞI COPIII: rulează la Tomis orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18). Grădina Tomis (ora 20).

EXPLOZIA ALBĂ: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

PROCESUL UNEI STELE: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Excelsior (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45).

DIRECTORUL: rulează la Drumul Sării (orele 16; 19).

MESAGERUL: rulează la Capitol (orele 9; 11,15; 13,45; 16). Gala filmului vietnamez: „Satul meu, patria mea" (ora 20). Grădina Capitol (ora 19,15).

NAUFRAGIAŢI ÎN SPAŢIU: rulează la Victoria (orele 8,45; 11,30; 14,15; 17,15; 20,15).

BĂRBAŢI CUMSECADE: rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18).

CREIERUL: rulează la Feroviar (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45). Gloria (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) Grădina Modern (ora 19,30).

FLOAREA SOARELUI: rulează la Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

ULTIMUL TREN DIN GUN HILL: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MIHAIL STROGOFF: rulează la Unirea (orele 15,30; 18), Grădina Unirea (ora 20,15).

FERMA DIN ARIZONA: rulează la Griviţa (orele 9; 12,15; 16; 19,30). Floreasca (orele 15,30; 19), Arta (ora 15,30), Grădina Arta (ora 19,30).

DACĂ E MARŢI, E BELGIA: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18), Grădina Aurora (ora 20,15).

FUGA DE LINIŞTE: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

BALADA LUI GABLE HOGUE: rulează la Bucegi (orele 15,30; 18), Grădina Bucegi (ora 20,15), Miorița (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

APA VIE: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).

ROBIN HOOD: rulează la Doina (orele 11; 13,30; 16; 18,15; 20,30 — Program de desene animate pentru copii ora 9,45).

FARMECUL ŢINUTURILOR SĂLBATICE: rulează la Timpuri Noi (orele 9,45—20,15 în continuare).

TINTIN ŞI TEMPLUL SOARELUI: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

LUPUL NEGRU: rulează la Moşilor (orele 15,30; 18), Grădina Moşilor (ora 20,15).

O AFACERE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

JOCUL DE-A MOARTEA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

NIKOLETINA BURSAC: rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

20 000 DE LEGHE SUB MĂRI: rulează la Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30).

DESPRE DRAGOSTE: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

CASA DE SUB ARBORI: rulează la Crîngaşi (orele 15,30; 18; 20,15).

tv

VINERI, 1 SEPTEMBRIE 1972
PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. 9,05 Tinerii despre ei înşişi. 9,50 Un virtuoz al instrumentelor populare: Ion Lăceanu. 10,00 Curs de limba germană. Lecţia a 14-a. 10,30 Jocurile Olimpice de vară — 1972. Rezumatul filmat al zilei anterioare: polo, lupte libere, tir, scrimă, box, hochei pe iarbă, concursul complet de călărie — proba de fond volei, iahting, fotbal. Înregistrare de la München. 12,00 Telejurnal. 16,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Jocurile Olimpice de vară — 1972. Atletism: 100 m bărbaţi semifinale, suliţă femei finală, 800 m. bărbaţi semifinale. Transmisiune directă de la München. 17,15 Pentru sănătatea dv. 17,30 Aplauze pentru români. Ansamblul folcloric al Uzinelor „Rulmentul" din Braşov, în Belgia. 17,50 Tragerea Loto. 17,55 Interpreţi şi colurile lor: baritonul Vasile Martinoiu. 18,25 Jocurile Olimpice de vară — 1972. Atletism. 100 m. bărbaţi finală. 800 m. femei semifinale. Transmisiune directă de la München. 19,00 Satul contemporan. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Marea întrecere socialistă la zi. 20,00 Reflector. 20,15 Film artistic: „Legea şi forţa". 21,45 Selecţiuni din finala Festivalului de muzică de dans de la Budapesta. 22,00 „24 de ore". Din ţările socialiste. 22,30 Jocurile Olimpice de vară — 1972. Gimnastică — exerciţii libere individual bărbaţi. Ciclism — urmărire individuală. Judo — categoria 93 kg. Transmisiuni directe de la München.

PROGRAMUL II

20,00 O viaţă pentru o idee: Edison (partea a doua). 20,35 Teatru scurt: „La capătul nopţii" de G. G. Rădulescu. 21,15 Agenda. 21,25 Concertul pentru două viori şi orchestră de Johan Sebastian Bach. 21,50 Film documentar: „Septembrie la Pontul Euxin". 22,00 Dans şi muzică de pretutindeni. Cîntece şi dansuri din Azerbaidjan. Solist: Raşia Belintov.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. — „Box 2001" — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".